

Alliansen som koncept i svensk kommunpolitik

En undersökning av samarbetet mellan olika partier
i Sveriges kommuner efter valen 2002 respektive 2006

Jan Erik Einarsson
540607-3519

Abstract

In Political Science a main theory is that a minimal winning coalition (MWC) will participate in the government. The parties included have to share the power of government. Therefore the winning coalition to be expected is the one including the fewest parties possible.

My paper will attempt to examine if this is the main pattern in Swedish municipalities. My experience indicates that the “Alliance for Sweden” including the four right-wing parties, that for the first time were connected through formal agreements in the elections 2006, formed a partly new and more obvious coalition pattern. My main question is: Is minimal winning coalition a winning concept in the municipalities with a right-wing majority or did “Alliance for Sweden” form another dominating concept including all the right-wing parties.

To my analysis of the results of the municipality elections I add some interviews, both representing municipalities that in their local government now include all the right-wing parties and municipalities that don't.

Obviously the “Alliance-concept” added a new coalition pattern that didn't exist in earlier elections that still doesn't exist among the left-wing parties. My thesis, opposing the MWC-theory, seems to be correct.

Nyckelord: Allians för Sverige, valteknisk samverkan, borgerlig, parti, kommun

Innehållsförteckning

1	Inledning	5
1.1	Problemformulering och syfte.....	5
1.2	Metod och analysmodell	7
2	Teori om koalitionsbyggande	9
2.1	Minimal winning coalition-teorin (MWC).....	9
2.2	Uppsatsens avgränsning	10
2.3	Refererad forskning.....	10
2.4	Undantag från ”Allians-konceptet”	12
3	Den kvantitativa undersökningen	14
3.1	I vilken utsträckning håller allianspartierna samman i majoritet? Har ”Alliansen” förstärkt blockpolitiken i kommunerna efter valet 2006?.....	14
3.2	Hur vanligt är det att majoriteten breddar sitt regeringsunderlag? Har ”Alliansen” en större vilja att ta med ett eller flera ”extra” partier i sin majoritet?	16
3.3	Hur vanligt är det att en komplett ”Allians” trots allt inte ingår i borgerliga majoritetsstyren?	19
3.4	Resultat.....	21
4	En kvalitativ undersökning	23
4.1	Valda studieobjekt.....	23
4.2	Undersökningsmetod.....	24
4.3	Resultat.....	24
4.4	Kommuner som lyckades bilda en Allians.....	26
4.4.1	Färgelanda	26
4.4.2	Gislaved.....	26
4.4.3	Karlsborg.....	27
4.4.4	Värmdö.....	27
4.4.5	Öckerö	28
4.5	Kommuner som inte lyckades bilda en Allians.....	29
4.5.1	Båstad	29
4.5.2	Dals-Ed.....	29
4.5.3	Robertsfors	30

5	Analys av Allians-konceptet.....	31
6	Sammanfattning.....	32
7	Referenser.....	33
	Övriga källor.....	34
8	Bilagor.....	35
	Borgerliga kommuner efter kommunvalet 2002.....	35
	Borgerliga kommuner efter kommunvalet 2006.....	37
	Socialistiska majoriteter efter kommunvalet 2002.....	40
	Socialistiska majoriteter efter kommunvalet 2006.....	42
	Mandatfördelning, borgerliga majoriteter efter kommunvalet 2002.....	44
	Mandatfördelning, borgerliga majoriteter efter kommunvalet 2006.....	46
	Mandatfördelning, socialistiska majoriteter efter kommunvalet 2002.....	48
	Mandatfördelning, socialistiska majoriteter efter kommunvalet 2006.....	51
	Kommunlistor, diagram 1.....	53
	Kommunlistor, diagram 2.....	53
	Kommunlistor, diagram 3.....	54
	Kommunlistor, diagram 4.....	55
	Kommunlistor, diagram 5.....	56

1 Inledning

En del av den demokratiska processen som vi som medborgare ofta har svårt för att överblicka eller förutse handlar om ”regeringsbildningen” i Sveriges kommuner. Varje parti arbetar i huvudsak självständigt under valrörelsen och anger sina prioriteringar och visioner som man vill arbeta för och försöka genomföra. Och i det fall partiet ensamt får över 50 % av väljarstödet kan ju också ansvar utkrävas för att partiet verkligen levererar det som utlovats. Detta stora väljarstöd för ett enskilt parti förekommer i några tiotal av Sveriges 290 kommuner, men är således trots allt inte särskilt vanligt.

Det normala är i stället att partier är beroende av att samarbeta för att kunna bilda en funktionell kommunledning. Och det är denna fas, månaderna efter valet i september, som kan få många olika och ofta överraskande resultat. Efter valet 2006 har faktiskt över 70 olika konstellationer kunnat identifieras, många av dessa unika för en enda kommun (Dagens Samhälle 061205).

I Kommunallagens vokabulär används begreppet valteknisk samverkan. Därmed förstås en skriftlig överenskommelse om att partier bildar grupperingar av i kommunfullmäktige invalda partier. Det är vanligt med 3-5 enheter, där kanske 2 grupperingar är valtekniska samverkansgrupper i ett högerblock och ett vänsterblock samt därtill ett antal fristående partier. Med dessa som grund fördelas och väljs olika förtroendemannaposter, t.ex. politiker i de olika nämnderna. Min uppsats studerar endast den valtekniska samverkan (eller i förekommande fall det majoritetsparti) som utgör den största enheten och som därför bildar kommunstyre framöver. Denna majoritet (även minoritetsstyren förekommer i praktiken) tillsätter kommunstyrelsens ordförande och andra tunga uppdrag i kommunen.

1.1 Problemformulering och syfte

I den föreliggande studien fokuserar jag helt på de s.k. Allianspartiernas samarbete och gör jämförelser mellan valen 2002 och 2006. Jag kommer att analysera tre frågeställningar enligt följande:

a) I vilken utsträckning håller (de fyra) allianspartierna samman i majoritet? Om valresultatet inte gett alla fyra allianspartier representation i kommunfullmäktige har jag valt att trots allt betrakta alliansen som komplett, när samtliga förekommande partier ingår i den uppkomna majoriteten

Se kapitel 3.1.

b) Hur vanligt är det att en borgerlig majoritet breddar sitt regeringsunderlag med ”extra” partier utöver vad som krävs för att uppnå majoritet, om man jämför med majoriteter med socialdemokraterna som det största partiet?

Se kapitel 3.2.

c) Hur vanligt är det att en borgerlig majoritet bildas där trots allt något av allianspartierna står utanför, och varför sker detta?

Se kapitel 3.3 och kapitel 4

Mitt valda studium bygger på en förförståelse av att ”Allians för Sverige”, dvs. fyrpartialliansen mellan Moderata samlingspartiet (m), Centerpartiet (c), Folkpartiet liberalerna (fp) och Kristdemokraterna (kd), som formaliserades i Högfors 2004-08-31 (www.alliansforsverige.se), medförde implikationer också ut i kommunerna med betydligt fler s.k. allians-samarbeten än vad som varit fallet tidigare. Begreppet ”allians” användes inte vid valet 2002. Där jag använder ordet retroaktivt ska detta tolkas som ett borgerligt fyrpartisamarbete.

Vidare upplever jag att en tidigare huvudteori om att färre partier i en regering är vanligare än att skapa breddade majoriteter, nu kompletterats med en ny princip: det är nu vanligare med flera partier i en kommunregering än vad som krävs för en majoritet. Jag upplever att ”Alliansen” skapat ett koncept som innehåller (minst de fyra) allianspartierna i en förstärkt blockpolitik.

Av olika anledningar ställer sig ändå något av partierna utanför eller lämnas utanför i ett antal kommuner, vilket gör dessa kommuner intressanta att analysera.

Dessa tre frågeställningar avser jag att pröva i relation till adekvata tidigare studier. Jag inser och betonar redan inledningsvis att resultaten i någon mån blir preliminära. Om min förförståelse, beskriven ovan, tycks stämma vid en prövning kan ändå inte en säkerställd trend föreligga förrän flera val förstärkt denna bild. Således ökar reliabiliteten om bilden består efter valen 2010 och 2014.

Vidare skulle det ha varit av ett visst värde att gå tillbaka till valet 1998 och kanske också 1994 för att verifiera en bild av att det sett annorlunda ut innan Allians-konceptet etablerades. Detta har av olika anledningar inte låtit sig göras inom ramen för min uppsats.

Samtidigt finns det mycket som tyder på att den s.k. blockpolitiken förstärkts och förstärks, kanske främst just till följd Alliansens valframgångar 2006. Under tiden som förflutit sedan valet har socialdemokraterna bytt partiledare. Hon har visat en ny öppenhet till ett kommande koalitionsregerande. Vidare har såväl miljöpartiets språkrör som vänsterpartiets partiledare nu uttalat att de tre partierna alla önskar att ingå i en regering vid en eventuell valseger efter 2010 (SDS 070522). Varken miljöpartiet eller vänsterpartiet har någonsin hitintills ingått i en regering.

Framöver kommer vi att kunna följa om dessa tre oppositionspartier i riksdagen väljer att formalisera ett samarbete, en förstärkt blockbildning på politikens vänstersida. Utan att säkert veta kan jag ändå få anta att detta får effekter på hur kommunsamarbeten kommer att utformas framöver.

1.2 Metod och analysmodell

För att kunna finna och kategorisera kommunernas valresultat har Kommundatabasen KFAKTA06 (Johansson 2006) vid Statsvetenskapliga institutionen använts. Databasen användes ju i samband med delkursen STVK01 Statsvetenskaplig metodologi. Den skriftliga rapporten ”Vågmästare i kommunpolitiken” (bilaga) har bidragit till min förståelse.

KFAKTA06 kategoriserar valresultaten i kommunerna i fyra grupper:

1. Socialistisk majoritet, kommunerna där (s) och (v) tillsammans har en majoritet av ledamöterna i kommunfullmäktige
2. Miljöpartiet som vågmästare, de kommuner där (mp) som enda parti kan avgöra hur en majoritet bildas
3. Övriga vågmästare, kommuner där ett annat parti än (mp) ensamt kan avgöra majoriteten samt kommuner med flera olika vågmästarparter
4. Borgerliga kommuner, där (m), (c), (fp) och (kd) tillsammans har en majoritet av ledamöterna i fullmäktige

I min uppsats använder jag främst kategori fyra, men för uppgift b) – se ovan – jämförs kategori fyra och ett. Vid valet 2002 omfattar min uppsats därmed 72 % av kommunerna (207 av 290 kommuner) och vid valet 2006 studeras 64 % av kommunerna noga (187 av 290 kommuner).

Övriga kategorier (två och tre) ingår inte i denna uppsats. Men från bilagan ”Vågmästare i kommunpolitiken” kan noteras att antalet kommuner med partier i vågmästareställning (kategori två och tre) var lika stort i valen 1998 och 2002. Skillnaderna mellan blocken blev också närmast oförändrad. Min bedömning är därför att ämnet för min uppsats inte skulle vinna särskilt mycket på en djupanalys av valresultaten och koalitionsbildningarna efter valet 1998. Allianskonceptet inför valet 2006 samt förskjutningen i balansen mellan blocken är de främsta förklaringarna till dels förändringarna av antalet kommuner i kategorierna ett och fyra samt ett eventuellt (delvis) nytt mönster vid koalitionsbildningarna.

För att bredda min kvantitativa analys med hjälp av bl.a. KFAKTA06 kompletteras min uppsats med en kvalitativ studie (kapitel 4). Här väljer jag åtta kommuner som inte hållit samman eller håller samman hela borgerligheten. Fem av kommunerna skapade en komplett allians vid valet 2006, medan tre kommuner inte gjorde detta.

Studien syftar till att ge en förståelse av varför allianskonceptet trots allt ibland inte följs eller följs. Häri ligger också en delförklaring och en förståelse till att drygt 70 olika samarbetskonstellationer uppstått i Sveriges 290 kommuner.

De åtta fallstudierna menar jag kan ge en bra upplevelse av hur olika förklaringar kan vara till att ett Allians-styre har uppstått eller inte har uppstått. Men jag inser att mitt urval är av stor betydelse (Esaiasson et al. 2007:113). Kanske skulle valet av andra kommuner tillfört andra förklaringar som nu inte

kommer med inom ramen för denna uppsats. Jag kan bara konstatera att inte alla förekommande fall kan studeras här.

Jag är övertygad om att slutsatser kräver jämförelser (Esaiasson et al. 2007:121). Jag väljer alltså att jämföra två olika kategorier av kommuner. Ena gruppen har nu bildat en gemensam allians. Den andra gruppen lyckades inte ena en gemensam allians. Genom jämförelser kommer vissa stora drag i det komplicerade koalitionsbyggandet att framgå. Troligen kan inte en enda stor huvudförklaring tydliggöras (Esaiasson et al. 2007:117).

Jag har heller inte inom arbetets ram kunnat säkerställa informationen som lämnats av nuvarande kommunstyrelseordföranden. Jag inser att en representant för ett parti som omnämns i kommentarerna med säkerhet skulle ha en delvis annan beskrivning om orsakerna till att partiet står utanför majoriteten. Därför vill jag bara betona att i fallbeskrivningar finns personliga svar.

Jag måste böja mig för ovan beskrivna svagheter. Min uppsats har en kvantitativ del som står stark. Den kvalitativa delen får gärna uppfattas som en apitretare för den som med mera systematik vill fastslå orsaksförklaringar till varför en koalition bildas eller misslyckas.

2 Teori om koalitionsbyggande

Hur partisamarbeten (s.k. valteknisk samverkan) i kommunerna sker eller misslyckas finns det, märkligt nog, inte någon bredare forskning kring. Det finns ju en allmänt uttalad kritik mot blockpolitik, men samtidigt är den naturlig och logisk för de flesta.

Koalitionsbyggandet har avgörande betydelse. Den kommunala demokratin är numera tydligt parlamentaristisk. Den majoritet som bildas, ofta i en koalition dvs. en valteknisk samverkan, tillsätter alla viktiga poster, har majoriteten i nämnderna (motsvarande) och ”styr” därmed kommunen (Bäck, Henry 2003:6). Koalitionen har därmed ”makten”. Även inom oppositionen kan valteknisk samverkan knyta partier samman.

Partier som står varandra nära ideologiskt bör ju ha lättare för att bilda koalitioner och finna många gemensamma politiska mål. En sådan teori presenterades av Robert Axelrod redan 1970 med innebörden att koalitioner bara kommer att bildas mellan partier som ligger nära varandra på den politiska skalan (Bäck, Hanna 2003:6). KFAKTA06 kategoriserar ju också på detta sätt: (s+v) respektive (m+c+fp+kd) med (mp) och andra partier däremellan.

Till denna teori, minimal connected winning-teorin (MCW), måste tilläggas att partierna inte är statiska. Den i kapitel 4 använda partiskalan stämde visserligen enligt Hanna Bäcks forskning 2003 för partiaktivitas subjektiva bedömning (Bäck, Hanna 2003:186). Men i samhällsdebatten vet vi ju hur diskussionerna gått om en rörelse mot mitten från kanske främst (s) och (m) medan flera borgerliga partier påstås ha gått från en mittenposition högerut på skalan. Hur långt till höger om de andra partierna återfinns nu (m)? Eller ligger något parti just nu till höger om (m)?

Min uppsats bygger på den traditionella skalan. (s) bör ha lätt för att samarbeta med (v) – men visar sig mera sällan bilda valteknisk samverkan (se Diagram 2-3). De borgerliga partierna bör ligga väl samlade, särskilt efter den s.k. Alliansens etablerande, men alla vet ju att verkligheten inte alltid gett en sådan valteknisk samverkan.

2.1 Minimal winning coalition-teorin (MWC)

Redan 1953 lade forskarna von Neuman och Morgenstern fram teorin att partierna är maktfokuserade. Eftersom ”makten” skulle komma att delas inom koalitionen, skulle en minsta möjliga majoritet vinna, då makten i sådant fall skulle bli maximal för i koalitionen ingående partier. Teorin går under namnet minimal winning coalition (MWC) (Bäck, Hanna 2003:1). Enligt teorin kommer inte

”extra” partier att tas med i majoriteten, då detta ju skulle dela makten på fler och på så sätt minska makten för var och en i majoriteten. Teorin utvecklades av andra forskare, såsom Michael Leiserson, som hävdade att om två majoritetsalternativ står till buds så kommer alltid alternativet med det minsta antalet partier att bilda regering, p.g.a. det är lättare att komma överens om man är färre till antalet (Bäck, Hanna 2003:5).

Såvitt jag kan finna tar redovisad forskning länders regeringar som inteckning, även om teorin tidigt kritiserades för en låg förklaringsgrad (Bäck, Hanna 2003:5). För Sveriges regeringar visar sig dock teorin stämma väl. Vi har aldrig (frånsett krigsministären under andra världskrigets ”samlingsregering”) haft ett ”extra” parti i svensk regering, tvärtom har vi ofta haft en socialdemokratisk minoritetsregering.

Men jag trodde, innan uppsatsarbetet genomfördes, att det i och med Alliansens bildande (det fasta samarbetet mellan Moderaterna, Centerpartiet, Folkpartiet liberalerna och Kristdemokraterna som formaliserades 2004) hade etablerats ett nytt mönster för koalitionsbildning. Visst har breddade borgerliga kommunstyren förekommit tidigare, men Alliansens koncept upplevdes ha pekat ut att motsvarande fyrpartisamarbeten är önskvärda Allianser också i kommunerna. Därmed torde många fler breddade koalitioner ha uppkommit efter valet 2006. Om så är fallet står detta i skarp kontrast till MWC. Och i så fall har de borgerliga kommunerna gått från att skapa en majoritet – ofta utan att samtliga borgerliga partier deltagit – till att normalt bilda en ”alliansregering” i kommunen, trots att ofta inte alla borgerliga partier behövs för att uppnå en majoritet.

2.2 Uppsatsens avgränsning

I uppsatsen nämns också andra olika teorier och förklaringsmönster. Förhoppningsvis ökas intresset och läsvärdet av detta. Min ambition har dock varit att fokusera på det nya mönster som Allians-konceptet utgör som en (delvis) ny teori i opposition till den förhärskande minimal winning coalition-teorin (MWC).

2.3 Refererad forskning

En klassiker som måste inrymmas i en uppsats om partier är, menar jag, Gunnar Sjöblom (Party Strategies in a Multiparty System, 1968). Sjöbloms teorier avser riksdagspartierna, men i huvudsak kan motsvarande synsätt överföras på andra nivåer av parlament och partisamarbeten.

En aktör på den politiska arenan kan vara mer än just ett parti. Det kan vara en organisatorisk enhet dvs. en regering, en kommunledning osv. Vidare noterar Sjöblom koalitioner av partier som en aktörer (Sjöblom 1968:48) då ju ”blockpolitik” var ett tydligt fundament i Sveriges riksdag, dock i mycket lägre

grad ute i kommunerna. ”Allians för Sverige” har idag i stor utsträckning rollen som *en* aktör. Men viktiga aktörer är också individerna, de reella aktörerna. Ledande företrädare för partierna är valda av medlemmarna. Deras förtroende inom partiet och kommunfullmäktigegruppen avgör hur självständigt de kan agera, naturligtvis i partiets namn (Sjöblom 1969:52). Om medlemmarnas förväntningar inte uppfylls kan tunga namn i partipolitiken tvingas avgå, normalt i samband med efterföljande val. Hur partisamarbete utvecklas är i mycket hög grad beroende av enskilda partiföreträdares förmåga att samarbeta.

Varje parti arbetar i princip för att uppnå maximala framgångar för det egna partiet (Sjöblom 1969:183). Detta sker primärt som utfall av väljaropinionen men också som mått på parlamentariskt inflytande, såsom de roller som tilldelas i en valteknisk samverkan i t.ex. en kommun. Även ett större parti kan ställas utanför en förväntad majoritet och då blir ju ”output” av en väljarframgång inte stor (Sjöblom 1968:250 ff).

Sjöblom diskuterar höger-vänster-skalan som grund för samarbete. Härvid tillförs en intressant ny skala (norr-söder) för att visa på den flerdimensionella konfliktyta som är ett faktum i många frågekomplex (Sjöblom 1968:170). Denna tvådimensionella partistruktur förtydligas i olika statsvetenskapliga analyser. Så kallas norr-söder-dimensionen t.ex. för agrar-industriell dimension (Birgersson et al. 1986:47). Partiernas inbördes förhållanden låter sig antagligen inte fastslås en gång för alla. Det senaste decenniets partiförskjutningar visar på detta, och från tid till annan är enskilda partiföreträdares betydelse för olika samarbetsmöjligheter helt avgörande (Sjöblom 1968:179). Tänk bara på att det gamla bondeförbundet nu sägs ha en gruppering som betecknas ”Stureplanscentern”.

Anders Håkansson har intressanta teorier om bakomliggande faktorer som förklaringar till partiets agerande. Partier kan ses ur ett strukturellt perspektiv som ett utflöde av en samhällsutveckling (Erlingsson et al. 2005:63). Samtidigt samspelar partierna i samhällsutvecklingen. Det finns därför delade meningar om partierna eller samhället förändrats först, och hur mycket. Det strukturella perspektivet menar att samhällets förändringar tvingar partierna att förändra sig (Erlingsson et al. 2005:193). Sannolikt skulle ”Nya moderaterna” själva räkna sig hit.

Partierna kan också inta en rationell aktörsutgångspunkt. Partiet agerar då på det sätt som bedöms mest gynnsamt, de försöker röstmaximera (Downs 1957:31). Detta utgör motiveringen till att förändra traditionella ståndpunkter i partiprogram och/eller i valrörelser eller i den pågående samhällsdebatten. Förändringen ska vara stor och frågan viktig. Socialdemokraternas nu pågående förnyelse av sin skolpolitik kan nog föras hit.

Ett tredje perspektiv är partiet som organisation. Detta organisationsteoretiska perspektiv indikerar att partiet uppvisar visst motstånd mot att förändras. Man spelar en viss roll i politiken, har en trogen väljarkår och försöker överleva och representera ”sin samhällsgrupp” (Erlingsson et al. 2005:87). Här upplevs främst Vänsterpartiet och Kristdemokraterna som goda exempel.

Gissur Erlingssons forskning om den lokala politikens fragmentisering innehåller mycket adekvata tankar om partiernas lokala profiler och inte minst uppkomsten av rent lokala partier, ett fenomen som tillkommit och i viss mån vuxit först efter den senaste stora kommunreformen (Erlingsson 2003:86). I utkanten av min uppsats finns noterat hur mycket vanligare det blivit att ”vågmästarpartier” spelar en avgörande roll vid majoritetsbildningarna numera. Före 1970-talet var kommunpolitiken mindre ideologisk och samlingsregeringar var vanliga i kommunerna (Bäck & Håkansson 1994:13). Under de senaste decennierna har däremot en politisering skett med lokala handlingsprogram och ökad polemik i den lokala debatten. Troligen är den ökade profileringen av en kommunal partipolitik en viktig förklaring till den ökade förekomsten av lokala partier.

Varför nya lokala partier uppstår i kommunerna utanför de traditionella blocken kan ha olika förklaringar. Det kan finnas olika typer av antisystempartier, det finns partier för att tillvarata ett specifikt lokalt intresse eller det kan finnas en förklaring i upplevd ekonomisk stagnation och högre förväntningar på välfärden (Erlingsson 2003: 91 ff). Ur mina fallstudier torde främst Bjärepartiet i Båstad och Kommunistiska partiet i Gislaved vara sådana exempel.

2.4 Undantag från ”Allians-konceptet”

Det finns inget så praktiskt som en god teori, har det sagts. Även i kommuner där en ”allians-majoritet” borde kunna etableras kan detta misslyckas av många olika skäl. Kapitel 4 försöker ge några mer eller mindre etablerade svar till varför en alliansregering inte bildades.

Att allianskonceptet inte följdes skedde i 19 (= 16 %) av 117 kommuner (Diagram 5). När jag fått med sex enkät- och intervjusvar av de åtta utvalda kommunerna så kan kanske inte hävdas att ”sanningen” kunnat skrivas i sten. Det finns dock ganska individuella förklaringar i de 19 kommunerna, varför jag hävdar att urvalet ger en god bild av helheten.

Nedan följer några enkla generella svar vilka förklarar undantagen:

1. Det kan finnas partiföreträdare som inte vill ingå i en sådan majoritet, av olika skäl.
2. Det kan finnas antipatier, av olika skäl, mot något av allianspartierna och som därför inte erbjuds plats i majoriteten.
3. Det kan finnas så starka borgerliga majoriteter att en redan etablerad ”liten” allians väljer att fortsätta i sin inarbetade majoritet.
4. Det kan finnas kommuner där ideologin tonas ner och där god personkemi, trots att allians-konceptet övervägts, gör att en blocköverskridande majoritet väljer att fortsätta.
5. Även där en allians-majoritet startat ett samarbete efter valet 2006 kan olika problem dyka upp och spräcka partisamarbetet under pågående mandatperiod.

Även avsiktligt överdimensionerade majoriteter där partier utöver alliansen tas in är i princip ett undantag. Begreppet ”Allians för Lund” (motsvarande) som beteckning för samarbete i olika kommuner i valrörelserna 2006 var nämligen enligt allians-partiernas partiledningar reserverat endast för den exakta fyrpartikoalitionen. I min forskningsdesign räknar jag dock alliansen som komplett i dessa fall. Att ytterligare parti (partier) ingår förstärker ju i så fall bara profilen att minimal winning coalition inte längre är någon förhärskande koalitionsmodell i borgerliga kommuner.

Som kanske anas av uppräknigen ovan kommer alltid några kommuner att avvika från mönstret. Det förekommer t.o.m. (och kommer alltid att förekomma?) att en borgerlig kommunstyrelseordförande (KSO) väljs i en kommun med vänstermajoritet i väljarkåren och på motsvarande sätt en KSO från (s) i en borgerlig kommun. Och ändock: det kan antagligen alltid betraktas som undantag. I min uppsats söker jag ”regeln”, det mönster som dominerar.

3 Den kvantitativa undersökningen

Den kvantitativa delen hämtar sitt underlag dels från SPSS som jag haft tillgång till på Statsvetenskapliga institutionen, dels valmyndighetens hemsida. Jag har bearbetat samtliga kommuner avseende valresultat efter såväl valet 2002 som 2006 samt de valtekniska samarbeten för kommunledningarna som uppstått efter valen 2002 och 2006.

Redan inledningsvis måste jag konstatera att studien delvis blir en definitionsfråga. Under en mandatperiod inträffar det ibland att en kommunledning tvingas avgå av olika skäl och en ny majoritet bildas. Så skedde under perioden 2003-2006 t.ex. i Svalöv och Sollentuna, och så har redan skett i t.ex. Sundbyberg och Strängnäs under innevarande mandatperiod. Min studie menar jag är så översiktlig att det inte spelar någon roll för resultaten att så skett i några få fall. Men för den mycket insatte kan det betyda att någon enskild detalj i mitt arbete kan ifrågasättas.

Min ambition har varit att tydligt operationalisera mina avgränsningar i sina sammanhang. Förhoppningsvis framgår motiveringarna till de val som behövt göras på sådant sätt att läsaren kan följa strukturen, trots att materialet särskilt i detta kapitel är omfattande, vilket framgår av bilagorna. Dessa bilagor behövs i huvudsak för att kunna kontrollera uppsatsens faktamaterial.

3.1 I vilken utsträckning håller allianspartierna samman i majoritet? Har ”Alliansen” förstärkt blockpolitiken i kommunerna efter valet 2006?

Efter valet 2002 gav valresultatet 99 kommuner där de fyra borgerliga partierna tillsammans fick en egen majoritet. I 65 av dessa ingår samtliga borgerliga partier i den majoritet som faktiskt bildades i kommunen. I vissa av dessa 65 kommuner ingår dessutom ytterligare något eller några partier. Men i 34 kommuner ingick inte samtliga (förekommande) borgerliga partier i kommunregeringen. Detta innebär att i 34 % av kommunerna kunde inte allianspartierna komma överens.

Vid en djupare analys av de 34 kommuner där de borgerliga kommunerna inte bildade kommunledning tillsammans finns dock ett antal intressanta noteringar. I 13 av dem uppstod trots allt en rent borgerlig majoritet, dock i tre fall tack vare stöd från ett annat parti, miljöpartiet eller spi. Av övriga 21 kommuner fick 20 blocköverskridande majoriteter och i ett fall bildades en socialdemokratisk minoritetsledning. Av de 20 kommunerna med blocköverskridande majoriteter kom kommunstyrelsens ordförande i 10 fall från (c) och i 10 fall från (s).

Fyra år senare, i valet 2006, fick som bekant de borgerliga partierna en valframgång och kunde bilda majoritet i 117 kommuner om man ser till föreliggande valresultat. I 98 av dessa kommuner ingår alla borgerliga partier (som valdes in i kommunfullmäktige) i kommunens majoritetskonstellation. Men i 19 kommuner deltar inte samtliga borgerliga partier i kommunens regering, dvs. i 16 % visade det sig att allianspartierna inte blev överens om att dela på regeringsansvaret.

Av de 19 kommunerna där de borgerliga partierna inte håller ihop kan man finna att det ändå uppkommit en borgerlig majoritet i 13 kommuner, dock i ett fall tack vare stöd från ett lokalt parti. Av de 6 blocköverskridande regeringarna kommer kommunstyrelsens ordförande från (c) i två fall, från (m) i ett fall och från (s) i 3 fall.

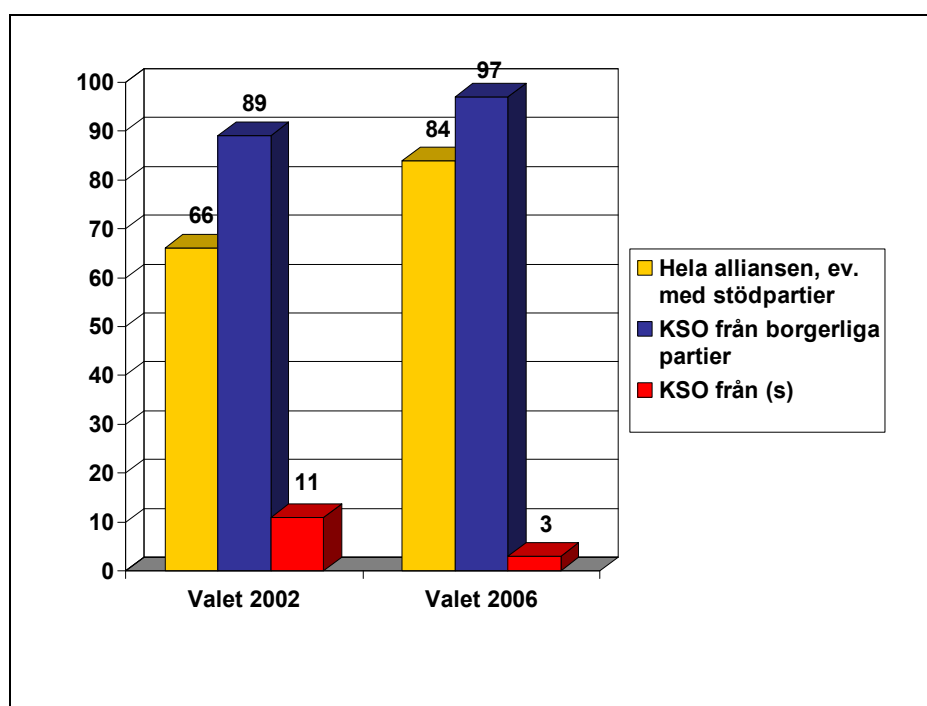


Diagram 1.

Borgerliga kommuner: N 2002 = 99, N 2006 = 117

Tesen att riksdagsalliansen påverkat de borgerliga kommunerna att i ökad utsträckning försöka hålla samman tycks stämma. Efter valet 2002 blev resultatet att de borgerliga partierna inte bildade gemensam kommunledning i en tredjedel av kommunerna (34 %). Efter valet 2006 halverades denna andel, då en sjättedel av kommunerna med borgerlig majoritet ändå inte ledde till en kommunledning där alla borgerliga partier deltar (16 %).

Av de 34 kommunerna där de borgerliga partierna inte kom att regera tillsammans efter valet 2002, kom 20 att bilda kommunledning med samtliga allianspartier fyra år senare. 32 av de 34 kommunerna hade fortfarande en borgerlig väljarmajoritet. I endast två fall ledde en blocköverskridande majoritet till att kommunstyrelsens ordförande kom från (s). Den tredje borgerliga kommunen med kommunstyrelsens ordförande från (s) hade inte en borgerlig majoritet efter valet 2002.

3.2 Hur vanligt är det att majoriteten breddar sitt regeringsunderlag? Har "Alliansen" en större vilja att ta med ett eller flera "extra" partier i sin majoritet?

Genom åren tycks det inte alls ha varit självklart att breda majoriteter eftersträvats, snarare tvärtom. Med "Alliansen" tycks det på den borgerliga sidan ha blivit så att det numera oftare omfattar samtliga borgerliga partier, även då detta inte varit nödvändigt för att uppnå en majoritet. Det förekommer att också andra partier tas in i en majoritets breddade valtekniska samverkan.

Efter valet 2002 fanns 99 kommuner där valresultatet möjliggjorde en ren borgerlig (fyrparti-)regering i kommunen. I 32 kommuner breddades majoriteten med ytterligare minst ett parti, utöver ett minimum för att skapa en majoritet. I 28 fall rörde det sig om något eller några av de borgerliga partierna och i 4 fall om något annat parti. Dessa partier var miljöpartiet (2 kommuner), (spi) och ett lokalt parti. Sådana partier togs också in i ytterligare 7 kommuner där redan något borgerligt parti fått tillträde till majoritetsgruppen som "extra" parti. I 11 av de 32 kommunerna breddades således majoriteten med mer än ett tillkommande "extra" parti.

Vid valet 2006 visar sig en ännu generösare attityd till breddade majoriteter. I 64 kommuner med borgerlig majoritet (av 117) förekommer detta. Av dessa är 57 helt knutna till allianspartierna, medan 7 kommuner tog in också andra partier (miljöpartiet i 3 kommuner, (spi) i en och lokala partier i 4 kommuner). I ytterligare 7 kommuner togs icke-allianspartier in där samtidigt borgerliga partier togs in utöver vad som behövdes för en majoritet. Mer än ett "extra" parti bereddes plats i majoriteten i 26 av dessa 64 kommuner.

Som andel i aktuell kommungrupp ökade gruppen kommuner med breddade majoriteter från 32 % efter valet 2002 till 55 % efter senaste valet 2006.

Det tycks som om kommuner där socialdemokraterna eller vänsterpartiet är det största partiet kring vilket en majoritet bildas är det mera ovanligt att "extra" partier tas in i majoriteten.

Efter valet 2002 förekommer partier utöver vad som krävs för att bilda en majoritet i 11 av 108 kommuner. I två av dessa kommuner ingår mer än ett "extra" parti.

Vid valet 2006 ökar generositeten mot flera partier i majoritetens valtekniska samverkan även i kommuner med en socialistisk majoritet. Nu har 11 av 70 kommuner extra partier. Mer än ett "extra" parti förekommer i tre av dessa kommuner. Vanligast är att miljöpartiet tillåts bredda majoriteten (6 kommuner) men också vänsterpartiet, lokala partier och olika borgerliga partier förekommer i enstaka fall.

Som andel av kommungruppen med socialdemokratisk majoritet ökade gruppen kommuner med breddade majoriteter från 10 % efter valet 2002 till 16 % efter valet 2006.

Sammantaget visar båda grupperna en klart ökad generositet och en ökad vilja att dela majoritetens makt med flera partier än vad som är nödvändigt. Samtidigt gäller detta i mycket högre grad i borgerliga kommuner än i kommuner ledda av socialdemokraterna eller vänsterpartiet. Sett över båda valen är det 3-4 gånger vanligare att borgerliga kommuner tar med "extra" partier i sina majoritetsbildningar.

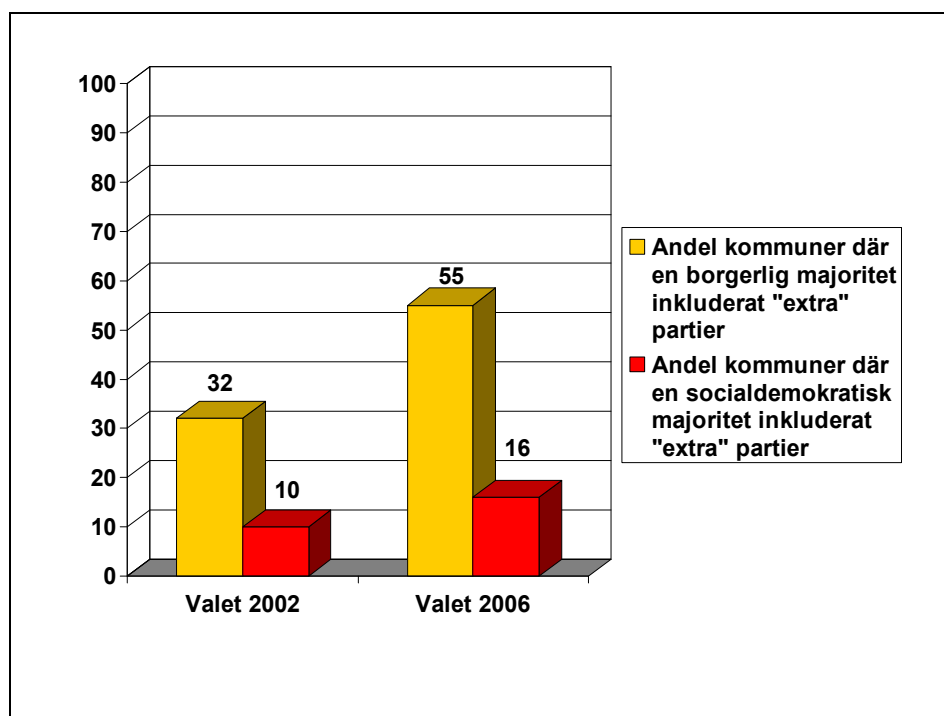


Diagram 2.

Borgerliga kommuner: N 2002 = 99, N 2006 = 117

Socialdemokratiska kommuner: N 2002 = 108, N 2006 = 70

Här känns det befogat att betona att många majoriteter upplevs som fullständigt naturliga. Till exempel kan samtliga (de fyra) allianspartier behövas för att bilda en borgerlig majoritet. Då finns kanske inte något egentligt skäl att ta in "extra" partier.

På motsvarande sätt kan det inte kritiseras att t.ex. socialdemokraterna själva uppnår majoritet. Det är ju ingen brist att inte ta in "extra" partier och det kan inte sägas vara eftersträvansvärt i sig.

För att förtydliga bilden väljer jag därför att skära materialet på en ny ledd. Jag undersökte dels kommuner med borgerligt valresultat. Först där ett alliansparti togs in i majoriteten som "extra" parti noteras detta, därefter beräknas företeelsen som andel av sådana möjligheter. Endast kommuner där kommunstyrelsens ordförande kommer ur ett alliansparti räknas, dvs. blocköverskridande majoriteter med KSO från (s) är inte medräknade.

Vid valet 2002 fanns en möjlighet att ta in minst ett "extra" alliansparti i 46 % av kommunerna (i 46 av de 99 kommunerna som fått en borgerlig majoritet). Av dessa ledde förhandlingarna till att i 25 (= 54 %) av dessa 46 kommuner intogs ett "extra" alliansparti.

Vid valet 2006 kunde minst ett "extra" alliansparti tas in i 61 % av kommunerna (i 72 av 117 kommuner), vilket förklaras av valframgången landet över. Efter regeringsbildning fanns ett "extra" alliansparti i 79 % av dessa, eller i 57 av 72 kommuner.

Vidare undersökte jag kommuner med socialistisk majoritet (s+v). Här studerades antalet som kunde ta in det mindre partiet (normalt v) som "extra" parti och andelen sådana utnyttjade möjligheter. Endast kommuner där kommunstyrelsens ordförande kommer från (s/v) räknas, dvs. blocköverskridande majoriteter med KSO från (b) är inte medräknade.

Som framgår av diagrammet förekommer detta mycket sparsamt. Efter valet 2002 hade 45 av 108 denna möjlighet, en möjlighet som utnyttjades i två fall.

Efter valet 2006 utnyttjades möjligheten att ta in (v) som "extra" parti i ett enda fall. Det fanns efter valet 2006 en sådan möjlighet i 32 kommuner.

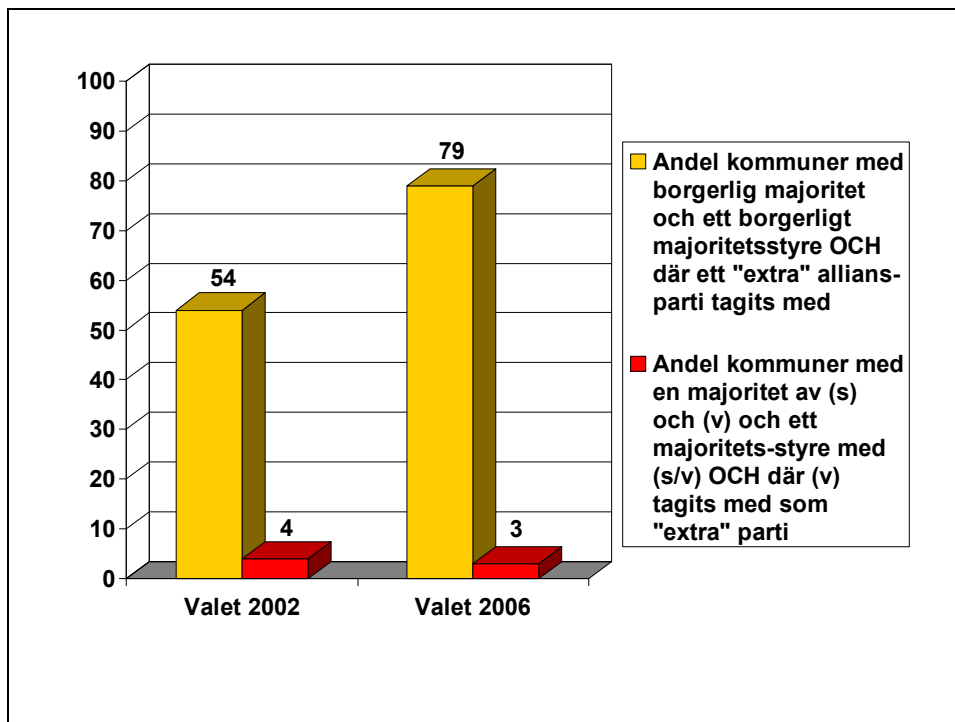


Diagram 3.

Borgerliga kommuner med "extra" allianspartier: N 2002 = 46, N 2006 = 72

Kommuner med socialistisk majoritet med (v) som "extra" parti:

N 2002 = 45, N 2006 = 32

En intressant följdfråga kan vara hur vanligt det är att en kommunregering verkar i minoritet. För att detta ska bli fallet krävs såväl att något parti eller några partier har "modet" att tillträda trots att en majoritet inte kunnat samlas liksom att övriga partier är villiga att "släppa fram" och tillåta en minoritetsregering. Som lätt kan inses sitter övriga partier på trumf. Minst ett parti måste ge sitt aktiva eller passiva bifall till den nominerade kommunledningen, normalt genom att lägga ner sin röst vid beslutstillfället. Dessutom kan det ev. föreligga muntliga försäkringar om att i

viktiga frågor inte fälla den tillträdande minoriteten, som naturligtvis har en skör ställning.

Det tycks inte finnas något sammanhang mellan Allians-konceptet och förekomst av minoritetsregeringar i kommunerna.

Som visas i diagrammet nedan är minoriteter mycket vanligare på vänstersidan. En bedömning (som naturligtvis dock inte är helt självklar) är att förebilden föreligger i traditioner och mönster från riksdagens regeringsbildningar. Socialdemokratiska minoritetsregeringar har varit det normala i modern tid. Frånsett samlingsregeringen under andra världskriget (s, h, bf, fp – dock ej vpk) har socialdemokraterna inte delat ett formellt regeringsansvar med något annat parti. De få borgerliga regeringarna som tillträtt har däremot i samtliga fall tagit in alla borgerliga partier (1976, 1979, 1991 och 2006).

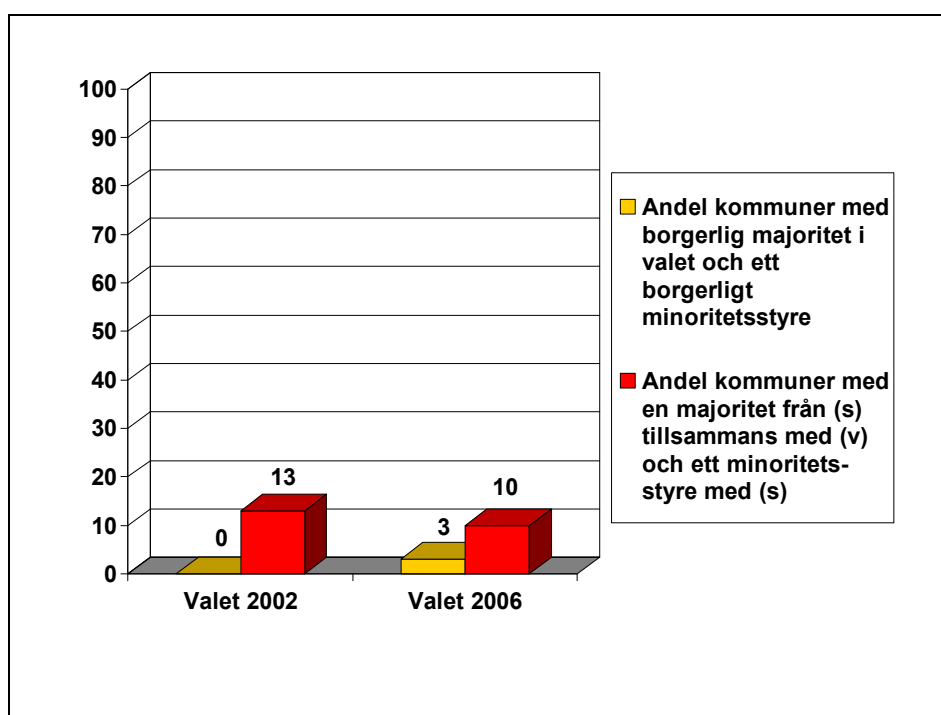


Diagram 4.

Borgerliga kommuner: N 2002 = 99, N 2006 = 117

Socialdemokratiska kommuner: N 2002 = 108, N 2006 = 70

De tre diagrammen (2-4) ger en sammanhållen bild. De borgerliga partierna är mera positiva till ”extra” partier utöver en minimal majoritet. Till yttermera visso finns en viss förekomst av tillträdande minoritetsstyren, men i princip endast på den politiska vänsterkanten med (s) som KSO.

3.3 Hur vanligt är det att en komplett ”Allians” trots allt inte ingår i borgerliga majoritetsstyren?

Trots att belägg således finns för att alliansen skapat ett delvis nytt och starkare koncept är det självklart att valtekniska samarbeten ibland inte bildas med en komplett allians. Med ”komplett allians” definierar jag att samtliga i kommunfullmäktige förekommande borgerliga partier ingår. Det förekommer säkert att ett parti medvetet lämnas utanför, men lika vanligt kan det vara att ett parti väljer att stå utanför.

Vid valet 2002 uppkom ett borgerligt valresultat i 99 kommuner. Men i 13 kommuner (= 13 %) innehöll inte majoriteten en komplett allians.

Vid valet 2006 är det fortfarande 13 kommuner (= 11 %), nu av 117 borgerliga kommuner, som inte har en komplett allians i den styrande majoriteten. Av dessa 13 kommuner är tre stycken borgerliga minoritetsregeringar.

En av de borgerliga minoritetsregeringar som uppstått är Nordanstig. Där styr en reducerad allians bestående av (c), (m) och (kd). Folkpartiet som deltog i majoriteten 2002 valde denna gång att ställa sig bredvid. Men (fp) agerar ”borgerligt” och ger normalt den reducerade alliansen sitt stöd. Bakom valet ligger en bedömning att (fp) skulle kunna uppnå ett bättre resultat i kommande val. Vid valet 2006 minskade (fp) från tre till två mandat i kommunfullmäktige. Nu önskar alltså (fp) profilera sig bättre inför valet 2010 (Stig Eng).

I den röda stapeln ingår såväl rena alliansregeringar, som dock alltså inte är kompletta allianssamarbeten, som kommunregeringar i kommuner med borgerligt valresultat där (s) ingår, oavsett om KSO kommer från (s) eller från (b). Därmed kan man se hur stor andel som trots borgerligt valresultat inte skapat ett kommunstyre av samtliga (förekommande) borgerliga partier.

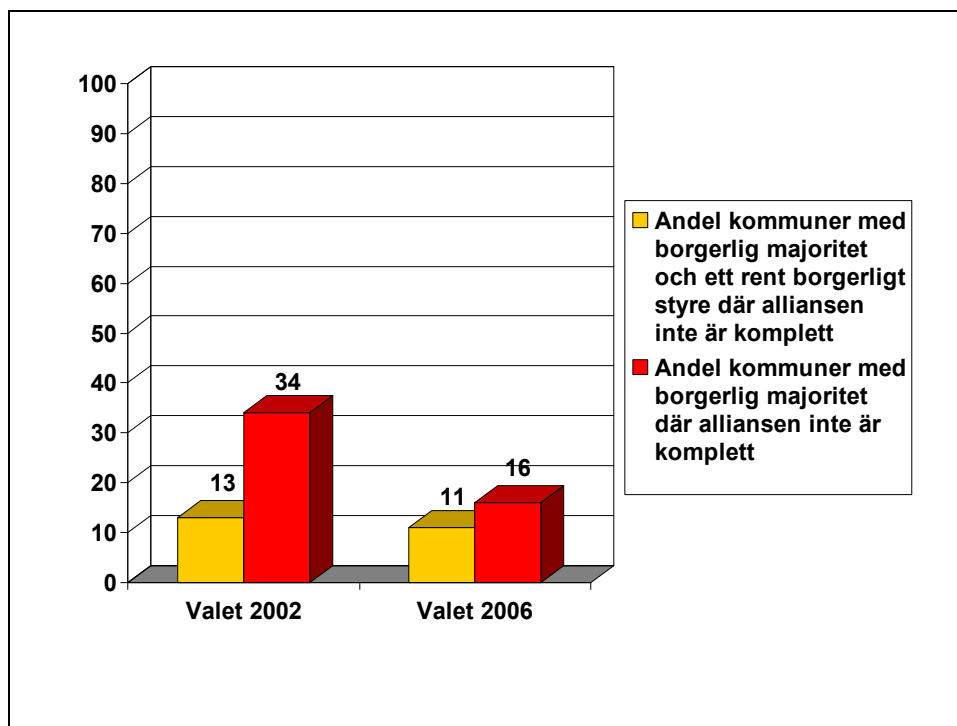


Diagram 5.

Borgerliga kommuner: N 2002 = 99, N 2006 = 117

Det finns ett antal tänkbara förklaringar till att partier inte deltar i en majoritet. Den sannolikt vanligaste är att majoritet redan föreligger och är stark. I Vellinge, som är kommunen med det starkaste borgerliga majoriteten, har (m) 71 % av platserna i fullmäktige i valet 2006. Med en komplett allians skulle 86 % av fullmäktige bilda majoritet. Något motsvarande, om än i mindre grad, föreligger i andra kommuner som t.ex. Danderyd, Lidingö och Nacka.

I andra fall fanns i valet 2002 en icke-komplett allians som består efter valet 2006. En förklaring kan vara att den etablerade majoriteten fungerat tillfredsställande och att viljan att vidga majoriteten saknats.

Ofta anges personkemi som orsak till att parti ställts utanför eller valt att ställa sig utanför. Exempel på kommuner med identiska majoriteter efter valen 2002 och 2006 är (med angivande av parti som inte deltar i majoriteten inom parentes): Åmål (m), Staffanstorps (c), Örskällunga (fp), Lidingö (c, kd).

Det förekommer naturligtvis att såväl 2 som 3 allianspartier står utanför. I de sammanlagt 26 kommuner (2002 och 2006) som saknar en komplett allians blir antalet partier som inte deltar i kommunregeringen totalt 38 stycken. De borgerliga partier som oftast står utanför är i fallande ordning: (fp), (c), (kd) och (m).

Andelen icke-kompleta allianser är relativt litet och kan troligen inte visa på några säkra iakttagelser. Således kunde 6 av de 13 kommuner som i valet 2002 inte arbetade i en komplett allians, bilda en sådan efter valet 2006. Men å andra sidan hade 5 av de 13 kommuner som inte bildade en komplett allians 2006, haft en komplett allians efter valet 2002. Därmed ser vi att utvecklingen gått i båda riktningarna.

Däremot framgår tydligt att allianskonceptet lett till minskad förekomst av blocköverskridande regeringar. Endast i 6 kommuner (= 5 %) tillåts nu (s) samregera en kommun med borgerligt valresultat. Efter valet 2002 var antalet hela 20 stycken (= 20 %). Blockpolitiken har alltså förstärkts.

3.4 Resultat

Det tycks föreligga starka tecken på att "Allians för Sverige" medförde någon form av imperativ (uppmaning) att där det är möjligt bilda det jag kallat kompletta alliansregeringar i kommunerna. Ur den kvantitativa undersökningen finns (minst) tre tydliga resultat som visar att alliansviljan lett till att minimal winning coalition-teorin inte är gällande norm i Sveriges borgerliga kommuner 2006.

1. Diagram 1. Att hela alliansen deltar i kommunledningen vid majoritetsbildningen har ökat från 66 % (2002) till 84 % (2006).
2. Diagram 2. Att majoriteten medvetet har breddats med "extra" partier utöver vad som behövs för att uppnå en minimal winning coalition har ökat från 32 % (2002) till 55 % (2006).
3. Diagram 3. När grupperna i diagram 2 reduceras med de kommuner där den naturliga alliansgruppen kräver samtliga förekommande

partier för att bilda majoritet, ökar andelen som breddat majoriteten med ”extra” partier till 54 % (2002) till 79 % (2006).

Frågeställning 1 (Inledningen) besvaras med att väsentligt fler kommuner klarar att hålla samman borgerligheten. Diagram 1. Kanske kan man fundera på att borgerligheten i så pass många kommuner inte klarade att komma överens vid valet 2002. Hälften av dem som misslyckades med detta år 2002 klarade av att bilda en s.k. valteknisk samverkan 2006. Framtida val får visa om ytterligare en större andel kan förhandla sig fram till överenskommelser framöver och var en ”stabil” normalnivå kommer att etablera sig.

Frågeställning 2 (Inledningen) besvaras med att väsentligt fler borgerliga majoriteter medvetet väljer att breddas med ”extra” partier. Redan 2002 valde över 50 % av de borgerliga kommunerna att bredda majoriteten utöver vad som förutspås av minimal winning coalition-teorin. Men med Allianskonceptet valde 4 av 5 borgerliga kommuner där en borgerlig majoritet uppnås redan utan att samtliga borgerliga partier tagits med att trots allt följa Allianskonceptet och ta med alla förekommande Allians-partier.

Detta skiljer sig markant från partierna på vänsterkanten där endast enstaka fall av ”extra” partier förekommer. Vid socialistiska majoriteter i väljarkåren är det inte helt ovanligt att minoritetsregeringar förekommer respektive tillåts i kommunerna med en vänstermajoritet (cirka 10 %). Resultatet i socialistiska partier kan anses följa minimal winning coalition-teorin. Även här finns naturligtvis ett fåtal undantag, och även om endast två val studerats tyder resultaten på att förhandlingsprinciperna inte förändrats.

Dock måste noteras att ett ökat intresse för ett tre-parti-samarbete på vänsterkanten i politiken har ökat. Om detta intresse förändrar förhandlingsmönstret enligt MWC-teorin kan studeras först i samband med kommande val.

Frågeställning 3 (Inledningen) besvaras med att drygt 10 % av kommunerna inte väljer att ta med samtliga allianspartier trots att en alliansmajoritet bildats. Nivån påminner om andelen minoritetsregeringar på vänstersidan i politiken, vilket kan vara en ren tillfällighet. Framtida val kan som beskrivits innebära en ytterligare förstärkt blockpolitik. Kanske leder detta till att såväl fler kompletta allianser bildas i kommuner med ett borgerligt valresultat som att allt färre minoritetsregeringar tillåts tillträda.

Delfrågan om varför inte alliansen på politikens högerkant kunnat enas besvaras i kapitel 4.

4 En kvalitativ undersökning

För att skapa en bild av hur olika koalitionsskapandet kan vara ute i kommunerna har jag bitt kommunstyrelsens ordförande (KSO) i åtta utvalda kommuner att delta i en undersökning.

Varje kommun presenteras kort. Därefter följer en tablå över mandatfördelningen samt ett personligt svar av olika längd från nuvarande KSO.

Ordningen mellan de sju partierna från (v) till (m) följer en traditionell inbördes relation (Holmberg 2000:122-124).

Av bilagan ”Vågmästare i kommunpolitiken” framgår ett par viktiga konstateranden. Sveriges Pensionärs Intresseparti (spi) antar en tydlig form av ett femte borgerligt parti. (Spi) stöder som vågmästare endast borgerliga majoriteter. På samma sätt ingår (spi) i breddade majoriteter som ”extra” parti endast i borgerliga majoriteter.

Sverigedemokraterna (sd) uppnådde valframgångar i ett antal kommuner och där finns den största förklaringen till att antalet kommuner i KFAKTA06:s kategori tre (övriga vågmästare) ökat vid valet 2006. (Sd) deltar inte vid något enda tillfälle i en majoritetskoalition. Men normalt får antingen det största av de två minoritetsblocken träda till som kommunstyre eller så lyckas en majoritetsbildning tack vare (mp) och/eller olika lokala partier. Min uppfattning är att det uppstått fler borgerliga än socialistiska kommunledningar i de fall (sd) utgör ett vågmästarparti i kommunfullmäktige.

Dessa kommentarer angående (spi) och (sd) motiverar ordningen mellan partierna som jag använder i kapitel 4.

Längst till höger i partiskalan finns ett utrymme för olika lokala partier. Här är det mera osäkert till vilket av blocken dessa lokala partier helst väljer att ansluta sig.

4.1 Valda studieobjekt

Jag har valt att dels undersöka fyra kommuner med borgerliga valresultat i båda valen, och där man vid valet 2002 inte lyckades förhandla fram en borgerlig majoritet men som efter valet 2006 nu bildat en Allians. Jag har valt ut fyra kommuner där kommunstyrelsens ordförande efter förhandlingarna år 2002 kom från (s) vilket skedde i 11 kommuner trots borgerligt valresultat. (I tablåerna nedan visar en asterisk (*) vilket parti kommunstyrelsens ordförande (KSO) kommer ifrån. Siffror i fet stil visar vilka som ingår i kommunstyret.) Den som svarat i min undersökning är alltså nuvarande KSO.

I tre av dessa fyra kommuner behövs inte (2006) alla fyra allianspartier för att nå majoritet, men alliansen har hållits samman och är komplett.

Vidare har jag valt ytterligare fyra kommuner med borgerliga valresultat i båda valen, och där man efter valet 2006 inte bildade en (komplett) allians. Sådana kommuner är 19 till antalet, men antalet KSO från (s) är nu reducerat till tre kommuner. Den som svarat i min undersökning är nuvarande KSO.

I ett av fallen (Dals-Ed) hade man före valet 2006 en komplett Allians.

Av de åtta utvalda kommunerna har fyra en KSO från (m) och fyra en KSO från (c). Kommunerna är spridda över landet och är i huvudsak mindre kommuner, dock med en spridning från 5000 till 35000 invånare där fyra kommuner har under 10000 invånare.

Efter att ha genomfört intervjuerna har redovisningen av Öckerö förts till den första kategorin som efter valet 2006 nu faktiskt har en komplett allians.

Två av kommunerna har avstått från att delta (Båstad och Gislaved). Av de sex fullföljda intervjuerna faller fyra i kategorin som bildat en komplett allians och två i kategorin som inte bildade en komplett allians.

4.2 Undersökningsmetod

Undersökningen har utformats som en mail-enkät (ev.) med uppföljande telefonkontakt. Frågorna har haft ett tydligt fokus på allianssamarbetet med en öppen fråga om vad som avgjorde förhandlingsresultaten vid de olika tillfällena. Omfattningen av denna redovisning har varierat.

4.3 Resultat

Jag väljer att sammanfattande redovisa enkätens tre korta frågor samt att mera utförligt redovisa den öppna frågan nedan.

Fråga 1.

I Din kommun fanns en borgerlig majoritet efter valet 2002. Ändå valdes en socialdemokrat till kommunstyrelsens ordförande. I vilken grad skulle Du säga att Du upplevt politisk kritik mot den uppkomna majoriteten i Din kommun? (Motsvarande fråga där alliansen kom till makten, och beröm härför.)

Svar: De kommunalråd som svarat har generellt inte stött på särskilt mycket kritik för att en borgerlig kommunledning inte etablerades 2002, respektive kritik för att inte samtliga borgerliga partier ingick i den uppkomna borgerliga majoriteten. I fallet Karlsborg finns dock tydligt en väljarkritik mot att (s) tillåtit bilda minoritetsstyre, trots ett borgerligt valresultat.

Sammantaget framkommer att inte centrala direktiv utgått eller att partiorganisationerna värderat resultatet av de förhandlingar som sker helt utifrån lokala förutsättningar.

Fråga 2.

I Din kommun finns en borgerlig majoritet efter valet 2006. Nu valdes kommunstyrelsens ordförande från ett borgerligt parti och en komplett alliansen bildade kommunstyret. I vilken grad skulle du säga att Du upplevt politiskt beröm för detta? (Motsvarande fråga för en icke-komplett allians samt ev. kritik härför.)

Svar: Svaren kan summeras så att en tydlig tillfredsställelse finns över att ha kunnat nå en Allians-samverkan lokalt. Där alliansen fortfarande är reducerad gäller fortfarande att granskning uppifrån inte skett eller sker. De lokala partierna tillåts "laga efter läge". Där man nått en komplett allians uppfattar jag att det främst är inom de fyra partierna samt från lokala sympatisörer som glädje över förhandlingsresultatet finns uttalat. I några fall uttrycks stöd och uppmuntran från alliansbröder och –systrar i främst grannkommuner, medan centrala kommentarer knappast förekommit.

Fråga 3.

I vilken utsträckning är Du personligen övertygad om att ett Allians-samarbete i Din kommun efter valet 2006 är viktigt, när väljarnas utslag blivit som det är?

Svar: Det framkommer mycket tydligt att de tillfrågade kommunalråden med något enstaka undantag är personligen starkt övertygade om värdet av att hålla ihop alliansen. Detta gäller i princip även där alliansen trots allt inte blev komplett, men då i något mindre grad. Som så ofta kan konstateras att när ett antal starka förtroendevalda mer eller mindre sätter agendan, är drivande och arbetar målmedvetet så blir deras influens på den lokala debatten stor. Men till sist handlar det om personkemi och vilja från alla borgerliga partier att medverka. Tvång eller maktmedel fungerar inte, men många förhandlingstillfällen kan öppna för ett närmande mellan partierna och ett mera harmoniskt samarbete under mandatperioden som ligger framför.

Fråga 4.

Jag ber dig med egna ord motivera Ditt svar på fråga 3. Du får också gärna ange vad som var avgörande för majoritetsbildningen 2002 respektive 2006, eller annat av vikt.

Denna öppna fråga redovisas nedan i anslutning till respektive kommun.

4.4 Kommuner som lyckades bilda en Allians

4.4.1 Färgelanda

Färgelanda är en kommun i Dalsland med 7000 invånare. Efter valet 2002 bildades en majoritet av (s), (fp) och (kd). Vid senaste valet enades Alliansen.

Kommun	Kf	(v)	(s)	(mp)	(c)	(fp)	(kd)	(m)	(spi)	(sd)	Lokalt	Majoritet
Färgelanda												
Valet 2002	35	2	13 *		8	4	2	6				20/35
Valet 2006	35	2	12		10 *	4	2	4		1		20/35

Tabell 4.1 Mandatfördelning i Färgelanda kommun. (www.val.se)

Färgelanda är en tydligt borgerlig kommun, såväl i kommunval som i övriga val. Samarbetet är viktigt, främst för att nå långsiktighet. Trots att (s) under förra perioden fick tillsätta KSO upplever Alliansen idag att (s) idag inte är öppen för en konstruktiv dialog utan främst ikläder sig oppositionsrollen. Vissa olyckskorpar tvivlar på att Alliansen kommer att hålla hela mandatperioden. Allianssamarbetet fungerar dock väl, men i en lite kommun vore ännu bredare lösningar önskvärda. (Ann-Marie Jacobsson)

4.4.2 Gislaved

Gislaved är en kommun i Jönköpings län med 30000 invånare. Efter valet 2002 uppstod en majoritet av (s), (mp) och (c). Nu styr Alliansen i Gislaved.

Kommun	Kf	(v)	(s)	(mp)	(c)	(fp)	(kd)	(m)	(spi)	(sd)	Lokalt	Majoritet
Gislaved												*
Valet 2002	49	1	19 *	1	7	4	5	9			3	27/49
Valet 2006	49	1	18	1	6	3	4	12 *		2	2	25/49

Tabell 4.2 Mandatfördelning i Gislaveds kommun. (www.val.se)

* Kommunistiska partiet

Svar från Gislaved har inte gått att få. Nedanstående kommentar är uppsatsförfattarens. Gislaved kan utgöra ett gott exempel på att (c) tidigare ofta har samarbetat med (s).

Vid valet 2002 förekom s.k. blocköverskridande styren i 20 kommuner. I samtliga 10 kommuner där en blocköverskridande ledning valde KSO från ett

borgerligt parti kom KSO från (c). I fyra av de 10 blocköverskridande kommunledningarna med KSO från (s) deltog (c). En av de fyra var Gislaved.

Vid valet 2006 minskade dessa antal. I tre kommuner valdes KSO från (s), i två av kommunerna under samarbete med (c). I ytterligare tre kommuner bildades blocköverskridande kommunledningar och två av dessa valde KSO från (c).

Centerpartiets riksorganisation tror att det kommit till stånd väldigt många allianssamarbeten även på lokal och regional nivå på grund av den centrala alliansens trovärdighet. Denna trovärdighet har av de lokala företrädarna ansetts ge ett mervärde även i den lokala politiken (Göran Gunnarsson).

4.4.3 Karlsborg

Karlsborg i Västergötland har 7000 invånare. Efter valet 2002 valdes en minoritetsledning bestående av endast (s). Nu har Alliansen enats.

Kommun	Kf	(v)	(s)	(mp)	(c)	(fp)	(kd)	(m)	(spi)	(sd)	Lokalt	Majoritet	
Karlsborg													
Valet 2002	31		15 *		6	3	2	5				15 av 31	Minoritet
Valet 2006	31		14		8 *	3	1	5				17/31	

Tabell 4.3 Mandatfördelning i Karlsborgs kommun. (www.val.se)

Att Karlsborg 2002 fick en (s)-minoritetsledning har uppfattats som ett stort svek av väljarna. Alliansen på riksplanet uppfattas som helt avgörande vilket möjliggjorde en lokal Allians (Kjell Sjölund).

4.4.4 Värmdö

I Värmdö, som är en förortskommun nära Stockholm, bor 35000 invånare. Efter valet 2002 utsågs en majoritet bestående av (s), (mp), (c) och (kd). Liksom i många andra kommuner i Stor-Stockholmsområdet finns idag ett Allians-styre. Majoritet uppnås redan av tre partier men alliansen håller samman.

Notera (m) stora valframgång, dock delvis på bekostnad av (fp).

Kommun	Kf	(v)	(s)	(mp)	(c)	(fp)	(kd)	(m)	(spi)	(sd)	Lokalt	Majoritet
Värmdö												
Valet 2002	51	3	19 *	2	2	8	4	13				27/51
Valet 2006	51	2	17	3	2	4	2	21 *				29/51

Tabell 4.4 Mandatfördelning i Värmdö kommun. (www.val.se)

Det har under det senaste decenniet svängt mycket i valresultaten i Värmdö kommun. (m):s framgångar i valet 2006 beror delvis på ett svagt val 2002, medan

(fp):s val 2002 var ovanligt bra och detta resultat fick en rekyl i valet 2006. Den borgerliga majoriteten har arbetats fram med en betydande arbetsinsats.

Under 2002-2006 hade (kd) och (c) ingått i en blocköverskridande majoritet med (s) som det stora partiet och som också tillsatte KSO. Före valet 2006 markerade (kd) tydligt att man ville se ett allianssamarbete i Värmdö, medan (c) avvaktade och höll alla dörrar öppna.

Efter valet visade det sig att (m), (fp) och (kd) skulle kunna bilda majoritet. Efter dryga förhandlingar bestämde sig (c) för att delta i denna majoritet. De fyra allianspartierna har förberett mandatperioden noga genom att jämföra partiernas handlingsprogram lokalt och också upprättat ett samarbetskontrakt som framtagits, där systematik och metoder beskrivs för att lösa frågor under perioden. Värmdö kämpar med ”växtverk” och har en ekonomi som kräver krafttag. Trots detta fungerar samarbetet just nu mycket bra.

(m) är ju det helt dominerande partiet vilket medfört att man delat med sig och givit (c), (fp) och (kd) ett ”demokratiskt överskott” i form av ordförandeposter, nämndsplatser osv. (Jonas Nilsson)

4.4.5 Öckerö

Öckerö är en skärgårdskommun utanför Göteborg med 12000 invånare. Kommunens majoritet breddades p.g.a. Allians-konceptet. Folkpartiet som stått utanför valde att delta i majoriteten efter valet 2006. (c) är inte representerat i kommunfullmäktige. Öckerö definieras ändå som en komplett allians.

Kommun	Kf	(v)	(s)	(mp)	(c)	(fp)	(kd)	(m)	(spi)	(sd)	Lokalt	Majoritet
Öckerö												
Valet 2002	41	2	12	2		4	10	11 *				21/41
Valet 2006	41	1	11	3		4	10	12 *				26/41

Tabell 4.8 Mandatfördelning i Öckerö kommun. (www.val.se)

År 2002 ville folkpartiet av olika anledningar inte ingå i en majoritet tillsammans med (m) och (kd). 2006 hade man ändrat åsikt och var angelägna om att medverka. Denna förändring berodde mycket på att (fp) fick en ny ordförande på Öckerö som hade en annan åsikt.

Idag är (fp) absolut en del av majoriteten, trots att de ju är ett ”extra” parti, (m) och (kd) räcker för att bilda majoritet. Men det kan alltid uppstå spänningar i olika frågor. På många sätt visar det sig att det är bättre att vara tre partier än två. (m) och (kd) är ju i princip lika stora, och inte sällan blir (fp):s röst den avgörande inom majoritetsdiskussionerna (Arne Lernhag)

Av informationen tydliggörs att Öckerö faktiskt inkluderar (fp) i majoriteten, något som inte framgår av sammanställningen i Dagens Samhälle. Uppgiften har sannolikt felaktigt lämnats från den i kommunen som besvarat fax-enkäten.

4.5 Kommuner som inte lyckades bilda en Allians

4.5.1 Båstad

I Båstad i Skåne bor 14000 invånare. Trots borgerlig dominans har ovanliga majoriteter bildats. Nu ingår bl.a. ett starkt lokalt parti, medan två av Allianspartierna står utanför majoriteten.

Notera att allianspartierna tillsammans hade en tillbakagång i valet 2006.

Kommun	Kf	(v)	(s)	(mp)	(c)	(fp)	(kd)	(m)	(spi)	(sd)	Lokalt	Majoritet
Båstad											Bjärepartiet	
Valet 2002	41	1	7		6	6	4	11 *			6	23/41
Valet 2006	41		7		6	4	2	13 *	1	1	7	24/41

Tabell 4.5 Mandatfördelning i Båstad kommun. (www.val.se)

Något personligt svar har inte gått att få. Nedanstående kommentar är författarens. Båstad är en av sju kommuner med borgerligt valresultat som varken i valet 2002 eller 2006 bildade en komplett allians. Dessutom har alliansen splittrats ytterligare 2006. Tidigare ingick tre partier, nu bildar två allianspartier majoritet tillsammans med ett lokalt parti.

Två faktum som delvis hämtats ur lokaltidningen är att (c) bytte ledning i samband med valet 2006 samt att det lokala Bjärepartiet är klart borgerligt med bl.a. rutinerade borgerliga politiker i sina led (som av olika anledningar lämnat sitt tidigare parti). Bjärepartiet som ett relativt nytt lokalt parti beskrivs i "Varför bildas nya partier?" (Erlingsson 2005:175 f)

4.5.2 Dals-Ed

Dals-Ed i västra Dalsland har 5000 invånare. Kommunen har nu reducerat antalet ledamöter i fullmäktige till minimum, dvs. 31. Kommunen har (normalt) hållit ihop borgerligheten, men efter valet 2006 står (fp) utanför majoriteten. Antalet kommuner som gått ifrån en komplett fyrklöver är mycket få, 5 stycken.

Notera att de fyra borgerliga partierna, främst (c), gjorde svaga resultat 2006.

Kommun	Kf	(v)	(s)	(mp)	(c)	(fp)	(kd)	(m)	(spi)	(sd)	Lokalt	Majoritet
Dals-Ed												
Valet 2002	41		12	2	17 *	2	5	3				27/41
Valet 2006	31		10	2	9 *	2	4	4				17/31

Tabell 4.6 Mandatfördelning i Dals-Ed kommun. (www.val.se)

Dals-Ed har i princip alltid haft ett allians-samarbete samtidigt som kommunen kännetecknas av breda lösningar där samtliga partier deltar. I kommunen är alltså inte majoritet eller minoritet särskilt tydligt utan man strävar efter att hitta bra lösningar för Dals-Eds kommun. Frågan om allians eller inte anses vara betydligt viktigare när det gäller riksdagsvalet och som en symbol kan det naturligtvis betyda något att hålla ihop det i kommunen. Orsaken till att det inte blev en klassisk allians efter 2006 års beror på en personfråga (Martin Carling).

4.5.3 Robertsfors

Robertsfors, norr om Umeå, har 7000 invånare. Trots att kommunen är Maud Olofssons hemkommun har man inte kunnat samla alla borgerliga partier till en gemensam kommunledning, varken 2002 eller 2006. (Men den berömda badtunnan i Högfors – som ligger i Robertsfors kommun – kanske kan bokas ...).

Notera att ingen Allians-framgång i valet 2006 kan registreras.

Kommun	Kf	(v)	(s)	(mp)	(c)	(fp)	(kd)	(m)	(spi)	(sd)	Lokalt	Majoritet
Robertsfors												
Valet 2002	31		12	1	12 *	2	3	1				16/31
Valet 2006	31	1	11	1	12 *	2	2	2				16/31

Tabell 4.7 Mandatfördelning i Robertsfors kommun. (www.val.se)

Väljarnas utslag är tydligt i Robertsfors. Därför är det viktigt att ha en borgerlig politik i kommunen och att försöka samverka i en allians. Men detta är mycket relaterat till personer, kanske inte minst i mindre kommuner. Det finns inga stängda dörrar och (fp) är välkomna att delta i alliansen, men de har valt att stå utanför idag. Samtal fördes efter valet men partierna stod alltför långt ifrån varandra. (Fp) föreslår bl.a. att samtliga byskolor ska läggas ner. Men vissa kommentarer från (fp):s representanter i grannkommuner visar på att en allians ses som den naturliga samarbetskonstellationen.

I bakgrunden finns en blocköverskridande majoritet efter valet 1998, riktad mot centerpartiets kandidat. (Lars Bäckström).

5 Analys av Allians-konceptet

Min förståelse av och tes om att ”Allians för Sverige” bildat ett nytt mönster har kunnat beläggas i min uppsats:

I Sveriges kommuner med borgerlig majoritet ingår normalt samtliga förekommande allianspartier i majoritetens valtekniska samverkansgrupp.

Det finns ett antal tydliga förändringar som kan iakttas när man jämför mellan valen 2002 och 2006:

Väsentligt fler borgerliga kommuner tar med en komplett allians i majoriteten.

Väsentligt fler kommuner breddar medvetet majoriteten med ”extra” partier.

Väsentligt färre borgerliga kommuner väljer blocköverskridande majoriteter.

Väsentligt färre borgerliga kommuner väljer en KSO från (s).

Sammantaget har en utveckling skett från en s.k. borgerlig fyrklöver till en kommunal allians i analogi med Alliansen på riksplanet.

Medan minimal winning coalition-teorin fortfarande tycks dominera i kommuner med socialistisk majoritet, är MWC undantag i borgerliga kommuner. Såvitt känt finns inte ett motsvarande starkt Allians-koncept beskrivet i tidigare koalitionsforskning. Med ”Allians för Sverige” har alltså ett delvis nytt och mycket starkare koalitions-mönster etablerats. Detta mönster dominerar starkt i kommuner med borgerligt valresultat.

När detta konstaterats är det fortfarande viktigt att notera att undantag från Allians-konceptet förekommer. Många olika förklaringar finns på ett naturligt sätt till att samarbetet inte omfattar samtliga allians-partier i alla kommuner. Bland de självklara kan nämnas personliga relationer, partitaktiska bedömningar, ovanligt starka borgerliga kommuner där en majoritet skulle komma att upplevas orimligt stor, erfarenhet av samarbeten som fungerat väl och därför består eller andra skäl.

6 Sammanfattning

Min forskning har gett tydliga svar på mina frågeställningar:

Allianspartierna håller samman i en majoritet i 5 av 6 kommuner med borgerlig väljarmajoritet. Redan tidigare kunde 2 av 3 kommuner bilda en gemensam valteknisk samverkan.

Ungefär 4 av 5 kommuner utnyttjar möjligheten att bilda en medvetet breddad majoritet, dvs. ”extra” parti (partier) tas in i kommunstyret utöver vad som behövs för att uppnå majoritet. Efter valet 2002 breddades majoriteterna i drygt hälften av kommunerna med ett borgerligt valresultat.

I kommuner med socialistisk väljarkår är det mycket ovanligt att en majoritet breddas med ett ”extra” parti. Majoriteter med socialdemokraterna tillämpar i hög grad det klassiska minimal winning coalition-konceptet.

I ungefär var sjätte kommun med borgerlig majoritet ingår inte alla borgerliga partier i majoriteten. Tre kommuner leds av en blocköverskridande majoritet med KSO från (s), och ytterligare tre blocköverskridande majoriteter leds av borgerliga partier. Tre borgerliga minoritetsregeringar finns. Resterande 10 kommuner leds av en reducerad allians, ev. tillsammans med ytterligare något parti. Trots alla svårigheter som förhandlingar kan innebära har därmed 97 % av kommunerna med ett borgerligt valresultat valt en KSO från ett borgerligt parti 2006. Före valet var hela 11 % av KSO i borgerliga kommuner en politiker från (s).

Min bedömning är att ”Allians-konceptet” i hög grad påverkat de redovisade förändringarna. Min tes har därmed funnit stöd i min forskning:

I Sveriges kommuner med borgerlig majoritet ingår normalt samtliga förekommande allianspartier i majoritetens valtekniska samverkansgrupp.

7 Referenser

- Andersson, Astrid – Einarsson, Jan Erik - Ulezalka, Angelica, 2008. *Vågmästare i kommunpolitiken*. STVK01 Statsvetenskaplig metodologi, vt 2008.
- Birgersson, Bengt Owe – Westersåhl, Jörgen, 1986. *Den svenska folkstyrelsen*. Stockholm: Liber
- Bäck, Hanna, 2003. *Explaining Coalition – Evidence and Lessons From Studying Coalition Formation in Swedish Local Government*. Uppsala: Statsvetenskapliga föreningen i Uppsala
- Bäck, Henry, 2003. "Party Politics and the Common Good in Swedish Local Government", i Nordic Political Science Association, Vol. 26 – No. 2
- Bäck, Henry – Håkansson, Anders (red.), 1994. *Väljare i kommunvalet*. Stockholm: SNS förlag
- Downs, Anthony, 1957. *An Economic Theory of Democracy*. New York: Harper & Row
- Erlingsson, Gissur, 2003. *Den lokala politikens fragmentisering – orsaker till och effekter av medborgarengagemang vid kommundelningar och uppkomst av nya partier*. Lund: KEFU Skriftserie
- Erlingsson, Gissur Ó. – Håkansson, Anders – Johansson, Karl Magnus – Mattson, Ingvar, 2005. *Politiska partier*. Lund: Studentlitteratur
- Erlingsson, Gissur Ó., 2005. *Varför bildas nya partier?* Lund: Lund Political Studies 141
- Esaiasson, Peter – Gilljam, Mikael – Oscarsson, Henrik – Wängnerud, Lena 2003. *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Norstedts juridik
- Holmberg, Sören, 2000. *Välja parti*. Stockholm: Norstedts Juridik
- Johansson, Leif, 2006. *Kommundatabasen KFAKTA06*. Statsvetenskapliga institutionen, Lund
- Sjöblom, Gunnar, 1968. *Party Strategies in a Multiparty System*. Lund : Lund Political Studies 7

Övriga källor

Internet:

Allians för Sveriges hemsida: www.alliansforsverige.se

Valmyndighetens hemsida: www.val.se

Tidningsartiklar

Så styrs Sveriges kommuner (2002-2006)

<http://www.dagensamhalle.se/zino.aspx?articleID=5289>

Publicerad i Dagens Samhälle den 13 oktober 2003, hämtad den 16 maj 2008

Så styrs kommunerna

<http://www.dagensamhalle.se/zino.aspx?articleID=9975>

Publicerad i Dagens Samhälle den 5 december 2006, hämtad den 16 maj 2008

Idag smider s, v och mp på sin valplan

<http://www.prestext.se.ludwig.lub.lu.se/online/display.php?set=S1&xid=SDS200705220041>

Publicerad i Sydsvenskan den 22 maj 2007, hämtad den 19 maj 2008

Enkäter, intervjuer (mail och/eller telefon)

Ann-Marie Jacobsson (c), KSO Färgelanda – 080513, 080520

Arne Lernhag (m), KSO Öckerö – 080511, 050812

Göran Gunnarsson (c) – 080421, talesman för partisekreteraren Anders Flanking

Jonas Nilsson (m), KSO Värmdö – 080512, 080513

Kjell Sjölund (c), KSO Karlsborg – 080513

Lars Bäckström (c), KSO Robertsfors – 080513, 080520

Martin Carling (c), KSO Dals-Ed – 080515

Stig Eng (c), KSO Nordanstig - 080316

8 Bilagor

Borgerliga kommuner efter kommunvalet 2002

Ur SPSS databas har sorterats fram de kommuner som i valet fick ett borgerligt valresultat 2002, dvs. en majoritet kan bildas av (m), (c), (fp) och (kd) tillsammans.

	Kommunnamn	Parti för ordf i kom styr efter valet 2002	Faktiskt regeringsunderlag efter valet 2002	Regeringsunderlag 2003
1	Alingsås	fp	borg	borg+mp
2	Alvesta	c	borg	borg
3	Aneby	c	blocköverskridande	blocköverskridande
4	Bjurholm	m	borg	borg
5	Bollebygd	m	borg	borg
6	Bollnäs	c	borg	borg
7	Borgholm	c	borg	borg+mp
8	Båstad	m	borg	borg
9	Dals-Ed	c	borg	borg
10	Danderyd	m	borg	borg
11	Ekerö	m	borg	borg
12	Eksjö	c	blocköverskridande	blocköverskridande
13	Enköping	c	borg	borg
14	Essunga	c	borg	borg
15	Falköping	c	borg	borg
16	Färgelanda	s	blocköverskridande	blocköverskridande
17	Gagnef	c	borg	borg
18	Gislaved	s	blocköverskridande	blocköverskridande
19	Gnosjö	kd	borg	borg
20	Grästorps	c	blocköverskridande	blocköverskridande
21	Habo	m	borg	borg
22	Herrljunga	c	borg	borg
23	Hjo	fp	borg	borg
24	Höganäs	m	borg	borg
25	Jönköping	c	blocköverskridande	blocköverskridande
26	Karlsborg	s	soc	s
27	Kil	m	borg	borg+mp
28	Kinda	c	borg	borg
29	Klippan	m	borg	borg
30	Knivsta	m	borg	borg
31	Kristinehamn	m	borg	borg
32	Kungsbacka	m	borg	borg+lp

33	Laholm	c	borg	borg
34	Lekeberg	s	blocköverskridande	blocköverskridande
35	Leksand	c	borg	borg+lp
36	Lerum	m	borg	borg
37	Lidingö	m	borg	borg
38	Lilla Edet	c	borg	borg+mp
39	Lomma	m	borg	borg+lp
40	Markaryd	kd	borg	borg
41	Mellerud	c	blocköverskridande	blocköverskridande
42	Mora	c	borg	borg
43	Munkedal	s	blocköverskridande	blocköverskridande
44	Mönsterås	c	borg	borg
45	Nacka	m	borg	borg
46	Nordanstig	c	borg	borg
47	Norrtälje	m	borg	borg
48	Norsjö	c	borg	borg
49	Orust	s	blocköverskridande	blocköverskridande
50	Ovanåker	c	borg	borg
51	Robertsfors	s	blocköverskridande	blocköverskridande
52	Rättvik	c	borg	borg+mp+lp
53	Salem	m	borg	borg
54	Skara	s	blocköverskridande	blocköverskridande
55	Skövde	m	borg	borg
56	Sollentuna	m	borg	borg
57	Solna	m	borg	borg
58	Stenungsund	s	blocköverskridande	blocköverskridande
59	Strängnäs	c	borg	borg
60	Strömstad	c	borg	borg
61	Sunne	c	borg	borg
62	Svalöv	c	borg	borg
63	Svenljunga	c	borg	borg
64	Säffle	c	borg	borg+mp
65	Säter	c	blocköverskridande	blocköverskridande
66	Sävsjö	kd	borg	borg
67	Söderköping	m	borg	borg
68	Tanum	c	borg	borg
69	Tibro	fp	borg	borg
70	Tingsryd	c	blocköverskridande	blocköverskridande
71	Tomelilla	m	borg	borg+lp
72	Torsås	c	borg	borg+mp
73	Tranemo	c	borg	borg
74	Tranås	m	borg	borg
75	Tyresö	m	borg	borg
76	Täby	m	borg	borg+mp
77	Töreboda	c	blocköverskridande	blocköverskridande
78	Ulricehamn	c	borg	borg
79	Vaggeryd	kd	borg	borg
80	Valdemarsvik	c	borg	borg
81	Vallentuna	m	borg	borg
82	Vara	m	borg	borg
83	Vaxholm	m	borg	borg

84	Vellinge	m	borg	borg
85	Vetlanda	c	borg	borg
86	Vimmerby	m	borg	borg
87	Vindeln	c	blocköverskridande	blocköverskridande
88	Vårgårda	c	blocköverskridande	blocköverskridande
89	Värmdö	s	blocköverskridande	blocköverskridande
90	Värnamo	c	borg	borg
91	Ydre	c	blocköverskridande	blocköverskridande
92	Åmål	s	borg	borg
93	Årjäng	c	borg	borg
94	Älmhult	s	blocköverskridande	blocköverskridande
95	Ängelholm	m	borg	borg+lp
96	Öckerö	m	borg	borg
97	Ödeshög	c	borg	borg
98	Örkelljunga	m	borg	borg+lp
99	Österåker	m	borg	borg+lp
Total	N 99	99	99	99

Borgerliga kommuner efter kommunvalet 2006

Ur SPSS databas har sorterats fram de kommuner som i valet fick ett borgerligt valresultat 2006, dvs. en majoritet kan bildas av (m), (c), (fp) och (kd) tillsammans.

	Kommunnamn	Parti för ordf i kom styr efter valet 2006	Faktiskt regeringsunderlag efter valet 2006	Regeringsunderlag 2006
1	Alingsås	m	borg	borg
2	Aneby	c	borg	borg
3	Bengtsfors	c	borg	borg
4	Bjurholm	m	borg	borg
5	Bollebygd	m	borg	borg
6	Borgholm	c	borg	borg+mp
7	Båstad	m	borg	borg+lp
8	Dals-Ed	c	borg	borg
9	Danderyd	m	borg	borg
10	Ekerö	m	borg	borg
11	Eksjö	c	borg	borg
12	Enköping	m	borg	borg
13	Essunga	c	borg	borg+mp
14	Färgelanda	c	borg	borg
15	Gagnef	c	borg	borg
16	Gislaved	m	borg	borg
17	Gnesta	m	borg	borg
18	Gnosjö	kd	borg	borg
19	Gotland	c	borg	borg

20	Grästorps	c	borg	borg
21	Götene	kd	borg	borg
22	Habo	m	borg	borg
23	Hjo	m	borg	borg
24	Härryda	m	borg	borg
25	Höganäs	m	borg	borg
26	Hörby	m	borg	borg+mp
27	Höör	m	borg	borg
28	Järfälla	m	borg	borg
29	Jönköping	kd	borg	borg+mp
30	Karlsborg	c	borg	borg
31	Kinda	c	borg	borg
32	Knivsta	m	borg	borg
33	Kungsbacka	m	borg	borg
34	Kungsör	s	blocköverskridande	blocköverskridande
35	Kungälv	m	borg	borg
36	Laholm	m	borg	borg
37	Lekeberg	c	borg	borg
38	Leksand	c	borg	borg
39	Lerum	m	borg	borg
40	Lidingö	m	borg	borg
41	Linköping	m	borg	borg
42	Lomma	m	borg	borg
43	Lund	m	borg	borg
44	Markaryd	kd	borg	borg
45	Mellerud	c	borg	borg
46	Mora	c	blocköverskridande	blocköverskridande
47	Mönsterås	c	borg	borg
48	Mörbylånga	m	borg	borg+mp+lp
49	Nacka	m	borg	borg
50	Nordanstig	c	borg	borg
51	Nordmaling	c	borg	borg
52	Norrtälje	m	borg	borg
53	Orust	m	borg	borg
54	Ovanåker	c	borg	borg
55	Partille	m	borg	borg
56	Robertsfors	c	borg	borg
57	Rättvik	c	borg	borg+mp+lp
58	Sala	c	borg	borg
59	Salem	m	borg	borg
60	Sjöbo	m	borg	borg
61	Skara	m	borg	borg
62	Skövde	m	borg	borg
63	Sollentuna	m	borg	borg
64	Solna	m	borg	borg
65	Sorsele	c	borg	borg
66	Sotenäs	m	borg	borg+lp
67	Staffanstorps	m	borg	borg
68	Stenungsunds	m	borg	borg+mp
69	Stockholm	m	borg	borg
70	Sundbybergs	m	borg	borg

71	Sunne	c	borg	borg
72	Svenljunga	c	borg	borg
73	Säfte	c	borg	borg
74	Säter	s	blocköverskridande	blocköverskridande
75	Sävsjö	kd	borg	borg
76	Söderköping	c	borg	borg
77	Tanum	c	borg	borg
78	Tibro	fp	borg	borg
79	Tingsryd	m	borg	borg
80	Tomelilla	m	borg	borg+lp
81	Tranemo	c	borg	borg
82	Tranås	m	borg	borg
83	Trosa	m	borg	borg
84	Tyresö	m	borg	borg
85	Täby	m	borg	borg
86	Töreboda	s	blocköverskridande	blocköverskridande
87	Ulricehamn	c	borg	borg
88	Upplands Väsby	m	borg	borg
89	Uppsala	m	borg	borg
90	Uppvidinge	c	borg	borg
91	Vadstena	m	blocköverskridande	blocköverskridande
92	Vaggeryd	m	borg	borg
93	Valdemarsvik	c	borg	borg
94	Vallentuna	m	borg	borg
95	Vansbro	kd	borg	borg
96	Vara	m	borg	borg
97	Varberg	m	borg	borg
98	Vaxholm	lok p	borg	borg
99	Vellinge	m	borg	borg
100	Vetlanda	c	borg	borg
101	Vilhelmina	c	borg	borg
102	Vimmerby	c	borg	borg
103	Vindeln	c	blocköverskridande	blocköverskridande
104	Värgårda	c	borg	borg
105	Värmdö	m	borg	borg
106	Värnamo	c	borg	borg
107	Västervik	m	borg	borg+lp
108	Ydre	c	blocköverskridande	blocköverskridande
109	Åmål	c	borg	borg
110	Åre	c	borg	borg
111	Årjäng	c	borg	borg
112	Älmhult	c	borg	borg+mp
113	Ängelholm	m	borg	borg+lp
114	Öckerö	m	borg	borg
115	Ödeshög	kd	borg	borg
116	Örkelljunga	m	borg	borg+lp
117	Österåker	m	borg	borg+lp
Total	N	117	117	117

Socialistiska majoriteter efter kommunvalet 2002

Ur SPSS databas har sorterats fram de kommuner som i valet fick ett socialistiskt valresultat 2002, dvs. en majoritet kan bildas av (s) och (v) tillsammans.

Case Summaries(a)

	Kommunnamn	Parti för ordf i kom styr efter valet 2002	Faktiskt regeringsunderlag efter valet 2002	Regeringsunderlag 2003
1	Ale	s	soc	s+v
2	Arjeplog	s	soc	s+v+lp
3	Arvidsjaur	s	soc	s
4	Arvika	s	soc	s
5	Askersund	s	blocköverskridande	blocköverskridande
6	Bengtsfors	s	blocköverskridande	blocköverskridande
7	Bjuv	s	soc	s
8	Boden	m	blocköverskridande	blocköverskridande
9	Borlänge	s	soc	s
10	Botkyrka	s	soc	s+v+mp
11	Boxholm	s	soc	s
12	Bromölla	s	soc	s
13	Bräcke	s	soc	s
14	Degerfors	s	soc	s
15	Emmaboda	s	soc	s
16	Eskilstuna	s	soc	s+v
17	Fagersta	v	blocköverskridande	blocköverskridande
18	Filipstad	s	soc	s+v
19	Finspång	s	soc	s+v
20	Forshaga	s	soc	s
21	Gotland	s	soc	s+v+mp
22	Grums	s	soc	s
23	Gällivare	s	soc	s
24	Gävle	s	soc	s
25	Hagfors	s	blocköverskridande	blocköverskridande
26	Hallsberg	s	soc	s
27	Hallstahammar	s	soc	s+v
28	Hammarö	s	soc	s+v
29	Haninge	s	blocköverskridande	blocköverskridande
30	Haparanda	s	soc	s+v
31	Hofors	s	soc	s
32	Hudiksvall	s	soc	s+v
33	Hultsfred	s	soc	s+v
34	Hällefors	s	soc	s
35	Härjedalen	s	soc	s+v
36	Härnösand	s	soc	s+v+mp
37	Jokkmokk	kd	blocköverskridande	blocköverskridande
38	Karlskoga	s	soc	s
39	Karlskrona	s	soc	s+v+mp

40	Katrineholm	s	soc	s+v+mp
41	Kramfors	s	soc	s+v
42	Kumla	s	soc	s
43	Kungsör	s	soc	s+v
44	Köping	s	soc	s+v+mp
45	Laxå	s	soc	s+v
46	Lessebo	s	soc	s
47	Lidköping	s	soc	s
48	Lindesberg	s	soc	s+v
49	Ljusnarsberg	s	soc	s
50	Ludvika	s	soc	s+v
51	Luleå	s	soc	s+v
52	Lycksele	s	blocköverskridande	blocköverskridande
53	Lysekil	s	soc	s+v+mp
54	Malmö	s	soc	s+v
55	Malung	s	soc	s+v
56	Malå	s	soc	s+v
57	Mjölby	s	soc	s+v
58	Motala	s	soc	s+v
59	Munkfors	s	soc	s
60	Nora	s	soc	s+mp
61	Norberg	v	soc	s+v
62	Nordmaling	s	soc	s+v
63	Nybro	s	soc	s
64	Nyköping	s	soc	s
65	Ockelbo	s	soc	s
66	Olofström	s	soc	s+v
67	Osby	s	soc	s+v
68	Oskarshamn	s	soc	s
69	Oxelösund	s	soc	s+v
70	Pajala	s	blocköverskridande	blocköverskridande
71	Piteå	s	soc	s
72	Ragunda	s	soc	s
73	Ronneby	s	soc	s+v
74	Sandviken	s	soc	s
75	Skellefteå	s	soc	s
76	Skinnskatteberg	s	soc	s
77	Smedjebacken	s	soc	s+v
78	Sollefteå	s	soc	s+v
79	Sorsele	s	soc	s+v
80	Storfors	s	soc	s+v
81	Storuman	s	blocköverskridande	blocköverskridande
82	Strömsund	s	soc	s
83	Sundsvall	s	soc	s+v
84	Surahammar	s	soc	s
85	Söderhamn	s	blocköverskridande	blocköverskridande
86	Södertälje	s	soc	s+v+mp
87	Sölvesborg	s	soc	s+v
88	Tidaholm	s	soc	s+v+mp
89	Tierp	s	soc	s
90	Timrå	s	soc	s

91	Torsby	s	soc	s+v
92	Trollhättan	s	soc	s+v
93	Uddevalla	s	soc	s+v
94	Umeå	s	soc	s
95	Upplands-Bro	s	soc	s+v
96	Uppvidinge	s	soc	s+v
97	Vansbro	s	soc	s+v
98	Vilhelmina	s	soc	s+v
99	Vännäs	s	soc	s+v
100	Västerås	s	soc	s+v
101	Ånge	s	soc	s
102	Åsele	s	soc	s+v
103	Älvkarleby	s	soc	s+v
104	Älvsbyn	s	soc	s
105	Örnsköldsvik	s	soc	s
106	Östersund	s	soc	s+v
107	Östra Göinge	s	soc	s+v
108	Överkalix	s	soc	s
Total	N 108	108	108	108

Socialistiska majoriteter efter kommunvalet 2006

Ur SPSS databas har sorterats fram de kommuner som i valet fick ett socialistiskt valresultat 2006, dvs. en majoritet kan bildas av (s) och (v) tillsammans.

	Kommunnamn	Parti för ordf i kom styr efter valet 2006	Faktiskt regeringsunderlag efter valet 2006	Regeringsunderlag 2006
1	Arboga	s	soc	s+v
2	Arjeplog	s	blocköverskridande	blocköverskridande
3	Arvidsjaur	s	soc	s
4	Arvika	s	soc	s
5	Bjuv	s	soc	s+v
6	Borlänge	s	soc	s+v+mp
7	Boxholm	s	soc	s
8	Bromölla	s	soc	s
9	Bräcke	s	soc	s+v
10	Degerfors	s	blocköverskridande	blocköverskridande
11	Emmaboda	s	soc	s+v
12	Eskilstuna	s	soc	s+v
13	Fagersta	v	blocköverskridande	blocköverskridande
14	Filipstad	s	soc	s
15	Finspång	s	soc	s+v
16	Forshaga	s	soc	s
17	Grums	s	soc	s
18	Gällivare	s	soc	s+v+lp
19	Hagfors	s	soc	s
20	Hallsberg	s	soc	s+v+mp
21	Hallstahammar	s	soc	s+v

22	Haparanda	s	soc	s
23	Hofors	s	soc	s+v+mp
24	Hudiksvall	s	soc	s+v
25	Hultsfred	s	soc	s+v
26	Hällefors	s	soc	s
27	Jokkmokk	v	blocköverskridande	blocköverskridande
28	Kalix	s	blocköverskridande	blocköverskridande
29	Karlskoga	s	soc	s
30	Katrineholm	s	soc	s
31	Kramfors	s	soc	s
32	Kumla	s	soc	s
33	Köping	s	soc	s+v+mp
34	Laxå	s	soc	s+v
35	Lessebo	s	soc	s
36	Ljusnarsberg	s	soc	s+v
37	Ludvika	s	soc	s+v+mp
38	Luleå	s	soc	s
39	Lycksele	s	soc	s
40	Munkfors	s	soc	s+v
41	Nora	s	soc	s+v
42	Norberg	s	soc	s+v
43	Norsjö	s	soc	s+v
44	Ockelbo	s	blocköverskridande	blocköverskridande
45	Olofström	s	soc	s
46	Oskarshamn	s	soc	s
47	Oxelösund	s	soc	s
48	Pajala	s	soc	s+v
49	Piteå	s	soc	s
50	Ragunda	s	blocköverskridande	blocköverskridande
51	Sandviken	s	blocköverskridande	blocköverskridande
52	Skellefteå	s	soc	s
53	Smedjebacken	s	soc	s+v
54	Sollefteå	s	soc	s+v
55	Storfors	s	soc	s+v
56	Storuman	m	blocköverskridande	blocköverskridande
57	Surahammar	s	soc	s
58	Söderhamn	s	blocköverskridande	blocköverskridande
59	Tidaholm	s	soc	s+v
60	Timrå	s	soc	s
61	Torsby	s	soc	s
62	Trollhättan	s	soc	s
63	Vingåker	s	soc	s
64	Vännäs	s	soc	s+v+mp
65	Ånge	s	soc	s
66	Åsele	s	soc	s+v
67	Älvkarleby	s	soc	s+v
68	Älvsbyn	s	soc	s
69	Örnsköldsvik	s	soc	s
70	Överkalix	s	soc	s
Total	N	70	70	70

Mandatfördelning, borgerliga majoriteter efter kommunvalet 2002

	Antal i										lp	lp	Regering
	kf	m	c	fp	kd	s	v	mp	spi	sd	1	2	
Alingsås	51	8	3	9	7	17	5	2					mfpkdp
Alvesta	49	7	11	3	4	14	3	1			6		mcfpkd
Aneby	35	3	6	4	9	12		1					sc
Bjurholm	31	11	4	3	2	10	1						mcfpkd
Bollebygd	31	7	4	2	3	11	2	2					mcfpkd
Bollnäs	49	5	13	7	3	16	3	2					mcfpkd
Borgholm	49	8	15	2	6	12	2	2			2		mcfpkdp
Båstad	41	11	6	6	4	7	1				6		mcfp
Dals-Ed	41	3	17	2	5	12		2					mcfpkd
Danderyd	45	20	6	9	4	5		1					mkd
Ekerö	41	13	3	6	4	10	1	4					mcfpkd
Eksjö	49	8	11	4	7	17		2					scfkdmp
Enköping	51	7	12	4	3	18	3	2	2				mcfpkd
Essunga	31	7	10	3	4	9	1	1					mckd
Falköping	51	9	8	4	6	18	4	2					mcfpkd
Färgelanda	35	6	8	4	2	13	2						sfpkd
Gagnef	35	3	12	2	2	14	2						mcfpkd
Gislaved	49	9	7	4	5	19	1	1			3		scmp
Gnosjö	41	7	5	3	12	13		1					mcfpkd
Grästorp	31	7	9	4		9					2		sc
Habo	35	10	2	3	6	12	1	1					mcfpkd
Herrljunga	41	6	10	5	4	11	4	1					mcfpkd
Hjo	33	6	3	7	4	10	2	1					mcfpkd
Höganäs	41	11	4	5	4	11	2	2	1	1			mcfpkd
Jönköping	81	12	8	7	16	33	5						sc
Karlsborg	31	5	6	3	2	15							s (minoritet)
Kil	35	9	5	3	3	12	2	1					mcfpkdp
Kinda	39	5	8	3	4	15	2	2					mcfpkd
Klippan	41	10	5	3	5	16	2						mcfpkd
Knivsta	31	7	3	4	2	8	2	1			4		mcfpkd
Kristinehamn	49	8	7	6	4	16	5	2		1			mcfpkd
Kungsbacka	61	17	7	10	6	14	3	2	2				mcfpkdsp
Laholm	49	8	13	4	4	13	2	2	2		1		mcfpkd
Lekeberg	35	4	10	2	3	13	2	1					mfpkdsmp
Leksand	49	4	19	3	5	10	5				3		mcfpkdlp
Lerum	51	13	2	8	4	16	5	3					mcfpkd
Lidingö	51	20	2	10	2	8	2	2			5		mfp
Lilla Edet	31	4	7	3	2	11	3	1					mcfpkdp
Lomma	45	17	2	6	2	13	1	1	1	1	1		mcfpkdsp
Markaryd	39	5	5	1	10	17	1						mcfpkd
	Antal i										lp	lp	Regering
	kf	m	c	fp	kd	s	v	mp	spi	sd	1	2	
Mellerud	41	5	8	5	5	12	3	2	1				mcs
Mora	41	3	15	2	3	12	3	1	1		1		cs
Munkedal	35	4	8	2	4	12	2	1			2		sv (minoritet)
Mönsterås	49	2	25	1	2	16	2	1					mcfpkd

Nacka	61	23		10	4	16	4	4						mfpkd
Nordanstig	31	4	8	3	2	11	2	1						mcfpkd
Norrhälje	61	11	10	7	3	24	3	3						mcfpkd
Norsjö	31	1	10	1	4	12	3							svkd
Orust	41	6	6	6	3	13	3	2			2			smlp
Ovanåker	41	3	14	3	5	12	2	2						mcfpkd
Robertsfors	31	1	12	2	3	12		1						ckdmp
Rättvik	39	3	11	5	2	14	2	1	1					mcfpkdspimp
Salem	31	11	2	4	2	9	2	1						mcfpkd
Skara	45	9	6	5	3	17	3	2						sc
Skövde	61	11	10	5	6	23	4	2						mcfpkd
Sollentuna	61	19	2	11	4	16	3	2			4			mcfp
Solna	61	20		8	4	21	5	3						mfpkd
Stenungsund	41	7	3	7	4	15	3	1	1					scvmp
Strängnäs	49	10	5	8	3	17	3	2			1			mcfpkd
Strömstad	39	5	12	5	1	11	3	2						mcfpkd
Sunne	41	5	13	4	2	12	2	2		1				mcfpkd
Svalöv	21	6	10	3	2	15	1	1		2	1			sm
Svenljunga	39	5	8	3	4	14	1	1			3			mcfpkd
Säffle	45	4	21	2	2	9	1	2						mcfpkdmp
Säter	35	4	9	3	2	14	2	1						sckd
Sävsjö	45	6	10	2	12	13	2							mckd
Söderköping	45	11	7	3	2	16	3	2						mcfpkd
Tanum	41	7	10	7	3	12					4			mcfpkd
Tibro	35	4	3	9	4	13	2							mcfpkd
Tingsryd	49	11	12	2	4	14	2	1			3			scfp
Tomelilla	41	9	6	4	2	15	2	1			2			mcfpkdlp
Torsås	35	4	11	1	3	13	1	2						mcfpkdmp
Tranemo	37	5	10	2	3	15	1	1						mcfpkd
Tranås	21	10	3	4	5	17		2						mcfpkd
Tyresö	51	16	1	7	2	19	4	2						mcfpkd
Täby	61	26		17	4	11	1	2						mfpkdmp
Töreboda	41	8	10	2	3	14	3	1						svmpc
Ulricehamn	49	6	10	4	6	17	3	2	1					mcfpkd
Vaggeryd	41	5	6	4	8	15	2	1						mcfpkd
Valdemarsvik	41	5	11	2	3	18	2							mcfpkd
		Antal i										lp	lp	
		kf	m	c	fp	kd	s	v	mp	spi	sd	1	2	Regering
Vallentuna	41	11	4	6	4	13		2				1		mcfpkd
Vara	49	14	10	4	3	14	3	1						mcfp
Vaxholm	31	10	2	5	2	10	2							mcfpkd
Vellinge	49	33	1	4	2	7		1	1					m
Vetlanda	49	6	9	4	7	19	3	1						mcfpkd
Vimmerby	49	4	16	1	5	16	2	1				4		mcfpkd
Vindeln	31	4	7	2	3	12	2					1		sc
Värgårda	41	5	11	5	6	11	2	1						samling
Värmdö	51	13	2	8	4	19	3	2						mcfpkd
Värnamo	51	7	14	3	7	18	1	1						mcfpkd
Ydre	35	4	10	2	6	12		1						samling
Åmål	31	2	14	1	2	10	1	1						cfpkd
Årjäng	41	4	17	6	2	9	3							mcfpkd
Älmhult	49	9	8	4	4	21	2	1						s fp
Ängeholm	51	18	6	4	4	15	2			2				mcfpkdsp

Öckerö	41	11		4	10	12	2	2						mkd
Ödeshög	41	6	9		8	14	2	2						mckd
Örkelljunga	45	10	5	7	7	14	1		1					mckdsp
Österåker	51	12	2	8	4	17	3	2			2	1		mcfpkdöp
	Antal i											lp	lp	
	kf	m	c	fp	kd	s	v	mp	spi	sd	1	2	Regering	

Mandatfördelning, borgerliga majoriteter efter kommunvalet 2006

	Antal i											lp	lp	
	kf	m	c	fp	kd	s	v	mp	spi	sd	1	2	Regering	
Alingsås	51	10	3	9	5	17	4	3					mcfpkd	
Aneby	35	4	7	4	8	10		2					mcfpkd	
Bengtstors	35	4	8	3	3	14	2				1		mcfpkd	
Bjurholm	31	9	5	4	2	10	1						mcfpkd	
Bollebygd	31	9	3	2	2	11	2	1		1			mcfpkd	
Borgholm	49	9	18	1	3	11	2	2		1	2		mcfpkdmp	
Båstad	41	13	6	4	2	7			1	1	7		mfpbp	
Dals-Ed	31	4	9	2	4	10		2					mckd	
Danderyd	49	23	7	6	4	4		1					mkd	
Ekerö	41	18	2	4	2	7	1	3			4		mcfpkd	
Eksjö	49	11	10	3	6	16		2		1			mcfpkd	
Enköping	51	13	11	2	2	18	2	2		1			mcfpkd	
Essunga	33	10	7	2	3	9	1	1					mcfpkdmp	
Färgelanda	35	4	10	4	2	12	2			1			mcfpkd	
Gagnef	35	4	15	1	2	12		1					mcfpkd	
Gislaved	49	12	6	3	4	18	1	1		2	2		mcfpkd	
Gnesta	31	8	4	2	2	11	1	3					mcfpkd	
Gnosjö	35	8	5	2	8	10				1	1		mcfpkd	
Gotland	71	14	17	4	1	24	7	4					mcfpkd	
Grästorps	31	10	7	3	1	9					1		mcfpkd	
Götene	41	7	6	3	5	15	1	2			2		mcfpkd	
Habo	35	12	2	3	6	12							mcfpkd	
Hjo	33	10	3	3	3	11	1	2					mcfpkd	
Härryda	49	13	3	6	3	15	2	3		1	3		mcfpkd	
Höganäs	41	17	3	3	3	9	1	2	1	2			mcfpkd	
Hörby	41	11	6	3	2	9		2	4	2	2		mcfpkdmp	
Höör	41	13	4	3	2	11	1	2	1	4			mcfpkd	
Järfälla	61	20	2	7	4	21	3	3		1			mcfpkd	
Jönköping	81	17	7	5	17	30	3	2					mcfpkdmp	
Karlsborg	31	5	8	3	1	14							mcfpkd	
Kinda	35	6	8	1	3	14	1	2					mcfpkd	
Knivsta	31	9	3	3	2	8	1	1			4		mcfpkd	
Kungsbacka	61	21	7	7	5	12	2	2	1		4		mcfpkd	
Kungsör	39	8	8	3	2	15	2			1			s c	
Kungälv	59	15	5	6	5	23	2	2		1			mcfpkd	
Laholm	41	10	9	3	2	10	2	1	1	1	2		mcfpkd	
Lekeberg	35	5	10	2	3	12	1	1		1			mcfpkd	
Leksand	49	7	15	3	7	12	3	2					mcfpkd	
Lerum	51	18	4	4	3	14	3	4		1			mcfpkd	
Lidingö	51	22	4	7	2	7	1	2			6		m fp	

	Antal i										lp	lp	Regering
	kf	m	c	fp	kd	s	v	mp	spi	sd	1	2	
Linköping	79	21	6	7	6	29	4	6					mcfpkd
Lomma	45	22	2	5	1	11		1	1	2			mcfpkd
Lund	65	17	5	10	2	18	4	6		2	1		mcfpkd
Markaryd	39	3	3	1	17	13		1		1			mcfpkd
Mellerud	41	6	10	2	5	12	3	1		1	1		mcfpkd
Mora	41	5	13	2	2	12	2	1	1		3		c s
Mönsterås	49	3	23	1	2	17	2	1					mcfpkd
Mörbylånga	49	11	9	3	2	17	2	2		1	2		mcfpkdmplp
Nacka	61	29	2	7	2	13	2	4			2		mfpkd
Nordanstig	31	4	10	2	1	11	1	1		1			mckd (minoritet)
Nordmaling	31	3	6	5	2	13	2						mcfpkd
Norrtälje	61	18	8	5	3	21	3	3					mcfpkd
Orust	41	8	7	5	3	12	2	2		1	1		mcfpkd
Ovanåker	41	3	15	2	4	15	2						mcfpkd
Partille	51	15	2	6	4	15	3	4	2				mcfpkd
Robertsfors	31	2	12	2	2	11	1	1					mckd
Rättvik	39	5	13	4	1	13	1	1	1				mcfpkdmpspi
Sala	45	8	10	2	3	18	3			1			mcfpkd
Salem	31	14	2	3	1	8	1	2					mcfpkd
Sjöbo	47	15	5	2	3	10	2	1		2	7	2	mcfp (minoritet)
Skara	45	13	5	3	2	17	2	2		1			mcfpkd
Skövde	61	15	9	4	4	21	4	2		2			mcfpkd
Sollentuna	61	26	2	7	4	13	2	2			5		mcfpkd
Solna	61	28	1	6	2	16	4	4					mfpkd
Sorsele	31	3	8	2	3	10	5						mcfpkd
Sotenäs	41	13	2	6	3	13		1			3		mcfpkdlp
Staffanstorps	41	16	3	3	1	12		2	2	1	1		mfpkd (minoritet)
Stenungsund	41	10	4	5	3	14	2	2	1				mcfpkdmp
Stockholm	101	41	1	10	3	27	9	10					mcfpkd
Sundbyberg	51	17	1	5	3	17	4	4					mcfpkd
Sunne	39	7	15	2	1	12	1	1					mcfpkd
Svenljunga	37	7	11	3	2	13					1		mcfpkd
Säffle	41	4	15	1	2	11	1	1		1	5		mcfpkd
Säter	35	5	8	3	2	14	2	1					svmpfp
Sävsjö	45	8	8	1	12	13	2			1			mcfpkd
Söderköping	39	10	7	2	3	13	2	2					mcfpkd
Tanum	41	9	12	5	1	9					5		mcfpkd
Tibro	35	6	4	8	3	13	1						mcfpkd
Tingsryd	41	13	9	1	2	12	1	1		1	1		mcfpkd
Tomelilla	41	11	6	2	2	12	1	1		4	2		mcfpkdlp
	Antal i										lp	lp	Regering
	kf	m	c	fp	kd	s	v	mp	spi	sd	1	2	
Tranemo	37	6	11	2	2	14	1			1			mcfpkd
Tranås	41	9	4	4	5	15	1	2		1			mcfpkd
Trosa	35	13	2	3	2	13		1			1		mcfpkd
Tyresö	51	22	2	4	2	16	2	3					mcfpkd
Täby	61	34	2	11	4	8		2					mcfpkd
Töreboda	31	8	6	1	1	11	2	1		1			s c
Ulricehamn	49	9	11	3	4	14	2	2	3	1			mcfpkd
Upplands	51	17	2	6	3	16	3	3		1			mcfpkd

Väsby															
Uppsala	81	22	8	11	6	21	6	6		1					mcfpkd
Uppvidinge	41	7	10	1	3	15	3	1		1					mcfpkd
Vadstena	35	9	3	2	4	13	1	2		1					m s
Vaggeryd	41	9	5	3	6	16	1			1					mcfpkd
Valdemarsvik	35	6	9	2	2	15		1							mcfpkd
Vallentuna	41	16	5	4	3	9	1	2				1			mcfpkd
Vansbro	37	3	8	1	7	11	4					3			mcfpkd
Vara	45	16	8	3	2	13	2			1					mcfpkd
Varberg	61	15	10	4	3	20	4	2	1	2					mcfpkd
Vaxholm	31	16	2	3	1	7	1	1							m
Vellinge	49	35	1	4	2	6			1						m
Vetlanda	49	8	9	4	7	17	3	1							mcfpkd
Vilhelmina	35	2	7	4	5	14	3								mcfpkd
Vimmerby	49	6	13	1	6	19	3	1							mcfpkd
Vindeln	31	5	8	2	3	12	1								c s
Vårgårda	41	6	11	4	5	11	1	2		1					mcfpkd
Värmdö	51	21	2	4	2	17	2	3							mcfpkd
Värnamo	51	10	10	2	7	19	2	1							mcfpkd
Västervik	63	22	6	2	2	22	3	2				3	1		mcfpkdlp
Ydre	31	5	10		4	10						2			samlingsstyre
Åmål	31	3	14	1	1	10	1	1							cfpkd
Åre	41	8	10	2	2	14	2	2				1			mcfpkd
Årjäng	41	5	16	5	2	11	2								mcfpkd
Älmhult	41	8	9	3	3	15	1	1		1					mcfpkdmp
Ängelholm	51	21	4	2	4	13	1	2	2	2					mcfpkdsp
Öckerö	41	12		4	10	11	1	3							mfpkd
Ödeshög	35	5	6	1	8	11	1	2		1					mcfpkd
Örkelljunga	45	13	5	3	5	14			2	3					mckdsp
Österåker	51	17	2	5	2	14	2	2				5	2		mcfpkdöp

Antal i												lp	lp	
kf	m	c	fp	kd	s	v	mp	spi	sd	1	2			Regering

Mandatfördelning, socialistiska majoriteter efter kommunvalet 2002

	Antal i											lp	lp	
	kf	m	c	fp	kd	s	v	mp	spi	sd	1	2	Regering	
Ale	49	5	3	4	4	21	5	2			5		sv	
Arjeplog	31		8	2		8	10				3		svlp	
Arvidsjaur	31	3	4	2		17	4	1					s	
Arvika	49	5	5	5	2	23	5	3	1				s	
Askersund	37	5	5	3	3	16	4			1			s c	
Bengtstors	35	3	7	4	3	16	2						s fp	
Bjuv	31	5	2	2	2	16	2				2		s	
Boden	49	6	2	2	2	20	6	2			9		mcfpvmplp	
Borlänge	61	7	5	6	3	31	5	3	1				s	
Botkyrka	61	9		8	4	28	6	3			3		svmp	
Boxholm	41	3	7		5	22	4						s	
Bromölla	41	5	2	3	2	22	5	2					s	
Bräcke	41	4	8	2		21	5	1					s	
Degerfors	41	2	3	3	1	21	10	1					s	

Emmaboda	41	4	6	1	4	23	2	1								s
Eskilstuna	79	10	4	9	7	37	8	4								sv
Fagersta	35	3	1	1	1	10	19									vmcfpkd
Filipstad	37	5	3	3	2	16	6	2								sv
Finspång	51	6	4	5	5	25	6									sv
Forshaga	41	4	5	3	2	22	3	1		1						s
Gotland	71	11	13	4	3	28	8	4								svmp
Grums	31	3	4		2	17	2					1	2			s
Gällivare	41	6	1	2	1	13	9	2				5	2			s (minoritet)
Gävle	65	10	4	8	5	28	7	3								s (minoritet)
Hagfors	41	3	5	2	2	23	6									s c
Hallsberg	45	4	5	4	4	23	4	1								s
Hallstahammar	45	5	3	4	6	19	6	1		1						sv
Hammarö	31	5	2	3	3	14	3	1								sv
Haninge	61	10		9	4	28	5	2				1	2			sfp
Haparanda	35	6	6	1	1	16	3					2				sv
Hofors	31	2	2	2	1	17	4	1				2				s
Hudiksvall	51	5	10	3	4	20	6	3								sv
Hultsfred	49	4	9	2	6	21	5					2				sv
Hällefors	31	2	3			17	3					6				s
Härjedalen	49	5	6	3	2	23	5					5				sv
Härnösand	49	5	6	4	2	20	5	3				4				svmp
Jokkmokk	35	1	1	1	1	16	5	3				5	2			s kd (minoritet)
Karlskoga	49	7	1	4	3	30	4	1	1							s
Karlskrona	65	11	5	10	5	35	4	2		3						svmp
Katrineholm	51	6	4	6	4	27	2	2								svmp
	Antal i											lp	lp			
	kf	m	c	fp	kd	s	v	mp	spi	sd	1	2				Regering
Kramfors	41	3	8	2	2	20	5	1								sv
Kumla	45	5	5	4	4	23	3	1								s
Kungsör	39	5	7	4	3	17	3									sv
Köping	49	7	4	4	3	23	6	1			1					svmp
Laxå	31	2	3	3	3	14	6									sv
Lessebo	41	6	6	3		21	5									s
Lidköping	51	8	5	4	5	21	6	2								s (minoritet)
Lindesberg	45	5	7	3	3	20	3	2				2				sv
Ljusnarsberg	31	2	6			16	3	1				3				s
Ludvika	45	5	2	3	2	22	6	2				3				sv
Luleå	61	9	4	6	3	24	7	4				2	2			sv
Lycksele	41	3	3	6	5	19	4	1								s (minoritet)
Lysekil	41	4	1	9	1	20	2	1				2	1			svmp
Malmö	61	12		7	2	26	5	2	3	2	2					sv
Malung	41	6	6	4	2	15	8									sv
Malå	31	7	2	2	2	12	5					1				sv
Mjölby	45	7	5	4	4	20	4		1							sv
Motala	57	8	3	6	4	27	4	2	3							sv
Munkfors	31	1	5	3		18	4									s
Nora	35	5	4	4	3	15	3	1								s mp (minoritet)
Norberg	31	3	2	2		11	12	1								sv
Nordmaling	31	2	5	6	2	14	2									sv
Nybro	49	5	11	2	4	21	4		2							s (minoritet)
Nyköping	61	8	3	7	6	29	5	3								s (minoritet)

Ockelbo	31	2	8			14	6	1						s (minoritet)
Olofström	49	3	4	11	4	20	6	1						sv
Osby	41	4	7	2	3	19	2				4			sv
Oskarshamn	49	7	3	3	6	21	8	1						sv
Oxelösund	31	4		3	2	15	5	2						sv
Pajala	31	2	2		4	12	9	1				1	2	sckd
	Antal i											lp	lp	Regering
	kf	m	c	fp	kd	s	v	mp	spi	sd		1	2	
Piteå	51	2	4	4	3	26	6	1				5		s
Ragunda	31	3	7	1		16	4							s
Ronneby	49	7	6	5	2	21	4	1		1	2			sv
Sandviken	51	5	4	5	4	25	7	1						s (minoritet)
Skellefteå	65	4	6	10	5	32	6	2						s (minoritet)
Skinnskatteberg	31	3	3	2	2	16	4	1						s
Smedjebacken	35	5	4	2	1	17	3	3						sv
Sollefteå	45	4	5	3	5	21	5	2						sv
Sorsele	31	4	4	2	3	13	3	2						sv
Storfors	35	4	3		1	16	4				7			sv
Storuman	41	5	7	4	4	17	4							smfpkd
Strömsund	49	4	10	2	2	22	8	1						s (minoritet)
Sundsvall	81	10	7	10	5	38	7	4						sv
Surahammar	39	3	4	3	2	20	7							s
Söderhamn	51	4	11	4	3	17	10	2						s c
Södertälje	65	10	3	7	4	28	5	4				2	2	svmp
Sölvesborg	49	9	3	3	3	22	4	1		2	2			sv
Tidaholm	41	5	4	3	3	19	3	1				3		svmp
Tierp	49	4	9	3	3	25	3	2						s
Timrå	49	2	7	3	3	25	7	1		1				s
Torsby	41	9	6	1	2	17	5	1						sv
Trollhättan	61	7	4	5	4	30	6	3		2				sv
Uddevalle	61	9	4	6	7	23	9	3						sv
Umeå	65	5	7	8	4	26	8	4				3		s (minoritet)
Upplands-Bro	41	8	1	5	4	18	4	1						sv
Uppvidinge	41	5	9	2	3	18	4							sv
Vansbro	37	2	9	2	4	14	5	1						sv
Vilhelmina	35	1	6	5	5	15	3							sv
Vännäs	35	2	8	3	2	15	5							sv
Västerås	61	9	3	10	4	27	4	4						sv
Ånge	41	3	6	2	3	22	4	1						s
Åsele	31	1	7	1	1	13	3					5		sv
Älvkarleby	31	3	1	3	1	16	2	1		1	3			sv
Älvsbyn	39	1	5	2	2	19	8					2		s (minoritet)
Örnsköldsvik	61	4	9	4	7	34	3							s
Östersund	67	7	16	4	2	26	8	4						sv
Östra Göinge	41	6	5	3	3	19	3	2						sv
Överkalix	31	1	6	1		18	5							s
	Antal i											lp	lp	Regering
	kf	m	c	fp	kd	s	v	mp	spi	sd		1	2	

Mandatfördelning, socialistiska majoriteter efter kommunvalet 2006

	Antal i											lp	lp	Regering
	kf	m	c	fp	kd	s	v	mp	spi	sd	1	2		
Arboga	41	7	3	4	2	18	3	1			3		s v	
Arjeplog	31		4	4		13	9	1					s fp	
Arvidsjaur	31	3	3	1		20	4						s	
Arvika	49	8	6	3	2	23	3	2		2			s (minoritet)	
Bjuv	31	6	2	1	1	15	1			5			s v	
Borlänge	61	11	5	4	2	28	4	2		2	3		s v mp	
Boxholm	35	4	6		3	21		1					s	
Bromölla	41	6	2	2	2	21	4	1		3			s	
Bräcke	41	6	8	2		20	4	1					s v	
Degerfors	41	3	3	2	2	18	12	1					smcfpkd =28	
Emmaboda	41	5	8		5	20	2	1					s v	
Eskilstuna	79	17	6	6	4	36	4	4		2			s v	
Fagersta	35	3	1	1	1	8	21						vmcfpkd	
Filipstad	37	5	3	2	2	19	4	1		1			s	
Finspång	51	9	5	4	3	23	6	1					s v	
Forshaga	41	5	5	2	2	22	2	1		2			s	
Grums	31	5	4	1	1	16	2				2		s	
Gällivare	41	6		1		19	9			1	3	2	s v nsp	
Hagfors	41	4	5	3	1	21	6			1			s	
Hallsberg	45	6	5	2	3	22	3	2		2			s v mp	
Hallstahammar	45	6	3	4	5	19	4	2		2			s v	
Haparanda	35	4	5		1	22	2				1		s	
Hofors	31	4	2	2	1	14	3	1			4		s v mp	
Hudiksvall	51	9	10	2	2	20	6	2					s v	
Hultsfred	45	5	9	1	4	18	5	1		2			s v	
Hällefors	31	4	4			15	4				4		s (minoritet)	
Jokkmokk	31	1	1	3		14	7	2			2	1	mcfpvmp + 2lp	
Kalix	41	3	4	2	1	24	2	4			1		s c	
Karlskoga	51	12	2	2	2	26	4	1	2				s	
Katrineholm	51	8	4	7	2	26	2	2					s	
Kramfors	41	5	8	2	2	19	4	1					s (minoritet)	
Kumla	45	6	4	3	4	23	2	1		2			s	
Köping	49	9	5	3	3	22	4	1		1	1		s v mp	
Laxå	31	3	4	2	3	14	4	1					s v	
Lessebo	35	6	6	1		17	3	1		1			s (minoritet)	
Ljusnarsberg	31	3	5			14	3			1	5		s v	
Ludvika	45	7	3	1	1	24	4	1			3	1	s v mp	
Luleå	61	9	4	4	2	32	4	2			3	1	s	
Lycksele	41	6	3	4	4	21	3						s	
Munkfors	31	1	7	5		15	3						s v	
	Antal i											lp	lp	Regering
	kf	m	c	fp	kd	s	v	mp	spi	sd	1	2		
Nora	35	6	4	3	2	16	2	1		1			s v	
Norberg	31	4	3	2		15	6	1					s v	
Norsjö	31		7	2	5	15	2						s v	
Ockelbo	31	3	7		1	15	4	1					s c	
Olofström	49	5	5	4	3	25	4	1		2			s	
Oskarshamn	49	9	3	2	4	18	10	1		2			s (minoritet)	

Oxelösund	31	7	1	2	1	14	4	2					s (minoritet)
Pajala	33	2	1	1	3	14	8				4		s v
Piteå	51	4	5	2	2	29	5	1			3		s
Ragunda	31		7			13	5				6		s c
Sandviken	51	9	5	3	2	23	5	1			3		s c
Skellefteå	65	4	6	8	4	35	6	2					s
Smedjebacken	35	5	4	1	1	21	2	1					s v
Sollefteå	45	7	6	2	2	22	4	2					s v
Storfors	35	4	4		1	16	3				7		s v
Storuman	41	6	5	4	5	15	6						mcfpkdv
Surahammar	39	5	3	2	2	20	5	1		1			s
Söderhamn	49	5	10	2	2	20	5	1	1	2	1		s c
Tidaholm	41	7	4	3	2	20	3	1		1			s v
Timrå	49	5	7	2	2	26	4	1		2			s
Torsby	41	8	6	1	1	19	4	1		1			s (minoritet)
Trollhättan	61	9	4	4	4	33	3	3		1			s
Vingåker	35	6	3	1	2	18	1	1			3		s
Vännäs	35	3	8	2	3	14	4	1					s v mp
Ånge	35	4	5	1	2	18	3	1		1			s
Åsele	31	1	4	2	2	14	2				6		s v
Älvkarleby	31	4	1	2	1	14	2	1		2	4		s fp mp
Älvsbyn	31		5	1	2	17	4				2		s
Örnsköldsvik	61	6	10	2	5	35	2		1				s
Överkalix	31	1	5	1		18	5	1					s
Antal i													lp
kf													lp
m													Regering
c													
fp													
kd													
s													
v													
mp													
spi													
sd													
1													
2													

Excel-arken har hämtat sina ”kommunlistor” ur SPSS, databasen vid statsvetenskapliga institutionen. Denna har visat sig pålitlig. Däremot har ett antal felaktiga uppgifter noterats i artiklarna ur Dagens Samhälle. Bristerna kan handla om att minoritetsregeringar inte anges, men efter kontroll med valresultaten (www.val.se) framgår ju detta tydligt. Även andra fel förekommer (som exemplet Öckerö).

Jag har en mera detaljrik version av excel-arken, men dessa överförs inte väl till Word-format.

Excel-arken är nödvändiga för att kunna kontrollera mina diagram, och därmed mina analyser. Genom många sidor bilagor kan var och en (efter lite arbete) pröva om analysen har stöd i fakta.

SPSS har fyra kategorier. De två kategorierna som inte utnyttjats i uppsatsen är:

Kommuner där (mp) ensam utgör vågmästarparti.

Kommuner där olika partier (utanför gruppen m+c+fp+kd samt gruppen s+v) kan utgöra vågmästare. Exempel är (sd), (spi) eller olika lokala partier. När en kommun inte återfinns i mina listor föreligger ett sådant valresultat som givit (minst) ett parti vågmästarroll mellan de traditionella blocken.

Jag har för säkerhets skull bearbetat också dessa kommuner, såväl i valet 2002 som i valet 2006, för att säkerställa kategoriseringens reliabilitet.

Kommunlistor, diagram 1

Valet 2002 (gul stapel)

34 kommuner (= 34 %) av de 99 med borgerligt valresultat bildade en majoritet där inte alla (förekommande) borgerliga partier ingick i kommunstyret:

Alingsås, Aneby, Båstad, Danderyd, Eksjö, Essunga, Färgelanda, Gislaved, Grästorp, Jönköping, Karlsborg, Lekeberg, Lidingö, Mellerud, Mora, Norsjö, Orust, Robertsfors, Skara, Sollentuna, Stenungsund, Svalöv, Säter, Sävsjö, Tingsryd, Töreboda, Vara, Vellinge, Vindeln, Värmdö, Åmål, Älmhult, Öckerö, Örkelljunga

Valet 2006 (gul stapel)

19 kommuner (= 16 %) av de 117 med borgerligt valresultat bildade en majoritet där inte alla (förekommande) borgerliga partier ingick i kommunstyret:

Båstad, Dals-Ed, Danderyd, Kungsör, Lidingö, Mora, Nacka, Nordanstig, Robertsfors, Sjöbo, Staffanstorps, Säter, Töreboda, Vadstena, Vaxholm, Vellinge, Vindeln, Åmål, Örkelljunga

Valet 2002 (blå och röda staplar)

11 kommuner (= 11 %) av de 99 kommunerna med borgerligt valresultat valde trots allt en kommunstyrelseordförande från (s):

Färgelanda, Gislaved, Karlsborg, Lekeberg, Norsjö, Orust, Skara, Stenungsund, Svalöv, Värmdö, Älmhult

Valet 2006 (blå och röda staplar)

3 kommuner (= 3 %) av de 117 kommunerna med borgerligt valresultat valde trots allt en kommunstyrelseordförande från (s):

Kungsör, Säter, Töreboda

Kommunlistor, diagram 2

Valet 2002 (gul stapel)

32 kommuner (= 32 %) av de 99 kommunerna med borgerligt valresultat tog in (minst) ett ”extra” parti utöver vad som krävdes för att bilda majoritet:

Bjurholm, Bollnäs, Borgholm, Dals-Ed, Ekerö, Eksjö, Essunga, Gnosjö, Habo, Herrljunga, Hjo, Kil, Kungsbacka, Leksand, Ovanåker, Rättvik, Salem, Sollentuna, Strängnäs, Strömsund, Sunne, Säffle, Tomelilla, Torsås, Täby, Vallentuna, Vaxholm, Värnamo, Åmål, Årjäng, Ängelholm, Österåker

Av dessa tog 4 kommuner in ett ”extra” parti som inte är ett alliansparti:

Kil, Rättvik, Tomelilla, Österåker

Valet 2006 (gul stapel)

64 kommuner (= 55 %) av de 117 kommunerna med borgerligt valresultat tog in (minst) ett "extra" parti utöver vad som krävdes för att bilda majoritet:

Aneby, Bengtsfors, Borgholm, Ekerö, Eksjö, Enköping, Essunga, Färgelanda, Gagnef, Gnosjö, Grästorp, Habo, Hjo, Höganäs, Hörby, Järfälla, Jönköping, Karlsborg, Kungsbacka, Laholm, Lekeberg, Leksand, Lerum, Lomma, Markaryd, Mellerud, Mönsterås, Mörbylånga, Nacka, Norrtälje, Ovanåker, Rättvik, Salem, Sollentuna, Solna, Sotenäs, Stenungsund, Stockholm, Sunne, Svenljunga, Säffle, Sävsjö, Söderköping, Tanum, Tibro, Tingsryd, Tomelilla, Tranemo, Trosa, Tyresö, Täby, Upplands Väsby, Uppsala, Vansbro, Vara, Vårgårda, Värmdö, Värnamo, Västervik, Årjäng, Ängelholm, Ödeshög, Örkelljunga, Österåker

Av dessa tog 7 kommuner in ett "extra" parti som inte är ett alliansparti:

Hörby, Mörbylånga, Stenungsund, Tranemo, Västervik, Örkelljunga, Österåker

Valet 2002 (röd stapel)

11 kommuner (= 10 %) av de 109 kommunerna med socialistiskt valresultat tog in (minst) ett "extra" parti utöver vad som krävdes för att bilda majoritet:

Arjeplog, Botkyrka, Fagersta, Gotland, Härnösand, Karlskrona, Köping, Lysekil, Pajala, Södertälje, Tidaholm

Valet 2006 (röd stapel)

11 kommuner (= 19 %) av de 70 kommunerna med socialistiskt valresultat tog in (minst) ett "extra" parti utöver vad som krävdes för att bilda majoritet:

Borlänge, Degerfors, Fagersta, Gällivare, Hallsberg, Hofors, Jokkmokk, Kalix, Köping, Ludvika, Vännäs

Kommunlistor, diagram 3

Valet 2002 (gul stapel)

25 kommuner (= 54 %) av de 46 kommuner där det är möjligt utifrån valresultatet att till en borgerlig majoritet foga ett alliansparti "extra" och där den möjligheten tagits:

Bjurholm, Bollnäs, Borgholm, Dals-Ed, Ekerö, Essunga, Gnosjö, Habo, Herrljunga, Hjo, Kungsbacka, Leksand, Ovanåker, Salem, Strängnäs, Strömstad, Sunne, Säffle, Torsås, Täby, Vallentuna, Värnamo, Åmål, Årjäng, Ängelholm

Valet 2006 (gul stapel)

57 kommuner (= 79 %) av de 72 kommuner där det är möjligt utifrån valresultatet att till en borgerlig majoritet foga ett alliansparti "extra" och där den möjligheten tagits:

Aneby, Bengtsfors, Borgholm, Ekerö, Eksjö, Enköping, Essunga, Färgelanda, Gagnef, Gnosjö, Grästorp, Habo, Hjo, Höganäs, Järfälla, Jönköping, Karlsborg,

Kungabacka, Laholm, Lekeberg, Leksand, Lerum, Lomma, Markaryd, Mellerud, Mönsterås, Nacka, Norrtälje, Ovanåker, Rättvik, Salem, Sollentuna, Solna, Sotenäs, Stockholm, Sunne, Svenljunga, Säffle, Sävsjö, Söderköping, Tanum, Tibro, Tingsryd, Tranemo, Trosa, Tyresö, Täby, Upplands Väsby, Uppsala, Vallentuna, Vara, Vårgårda, Värmdö, Värnamo, Årjäng, Ängelholm, Ödeshög

Valet 2002 (röd stapel)

2 kommuner (= 4 %) av de 45 kommuner där det är möjligt utifrån valresultatet att till en socialdemokratiskt ledd majoritet foga vänsterpartiet som ett "extra" parti och där den möjligheten tagits:

Karlskrona, Katrineholm

Valet 2006 (röd stapel)

1 kommuner (= 3 %) av de 32 kommuner där det är möjligt utifrån valresultatet att till en socialdemokratiskt ledd majoritet foga vänsterpartiet som ett "extra" parti och där den möjligheten tagits:

Ludvika

Kommunlistor, diagram 4

Valet 2002 (gul stapel)

Ingen kommun (= 0 %) av de 99 kommunerna med en borgerlig majoritet valde ett borgerligt minoritetsstyre.

Valet 2006 (gul stapel)

3 kommuner (= 3 %) av de 117 kommunerna med en borgerlig majoritet valde ett borgerligt minoritetsstyre:

Nordanstig, Sjöbo, Staffanstorps

Valet 2002 (röd stapel)

14 kommun (= 13 %) av de 109 kommunerna med en socialistisk majoritet valde ett socialistiskt minoritetsstyre:

Gällivare, Gävle, Jokkmokk, Lidköping, Lycksele, Nora, Nybro, Nyköping, Ockelbo, Sandviken, Skellefteå, Strömsund, Umeå, Älvsbyn

Valet 2006 (röd stapel)

7 kommun (= 10 %) av de 70 kommunerna med en socialistisk majoritet valde ett socialistiskt minoritetsstyre:

Arvika, Hällefors, Kramfors, Lessebo, Oskarshamn, Oxelösund, Torsby

Kommunlistor, diagram 5

Valet 2002 (gul stapel)

Alingsås, Båstad, Danderyd, Essunga, Lidingö, Robertsfors, Sollentuna, Sävsjö, Vara, Vellinge, Åmål, Öckerö, Örkelljunga

Valet 2006 (gul stapel)

Båstad, Dals-Ed, Danderyd, Lidingö, Nacka, Nordanstig (min), Robertsfors, Sjöbo (min), Staffanstorps (min), Vaxholm, Vellinge, Åmål, Örkelljunga

Valet 2002 (röd stapel)

Alingsås, Aneby, Båstad, Danderyd, Eksjö, Essunga, Färgelanda, Gislaved, Grästorp, Jönköping, Karlsborg, Lekeberg, Lidingö, Mellerud, Mora, Norsjö, Orust, Robertsfors, Skara, Sollentuna, Stenungsund, Svalöv, Säter, Sävsjö, Tingsryd, Töreboda, Vara, Vellinge, Vindeln, Värmdö, Åmål, Älmhult, Öckerö, Örkelljunga

Valet 2006 (röd stapel)

Båstad, Dals-Ed, Danderyd, Kungsör, Lidingö, Mora, Nacka, Nordanstig, Robertsfors, Sjöbo, Staffanstorps, Säter, Töreboda, Vadstena, Vaxholm, Vellinge, Vindeln, Åmål, Örkelljunga